

นิตยสาร

ความฮาสุดขั้วประจำบ้าน

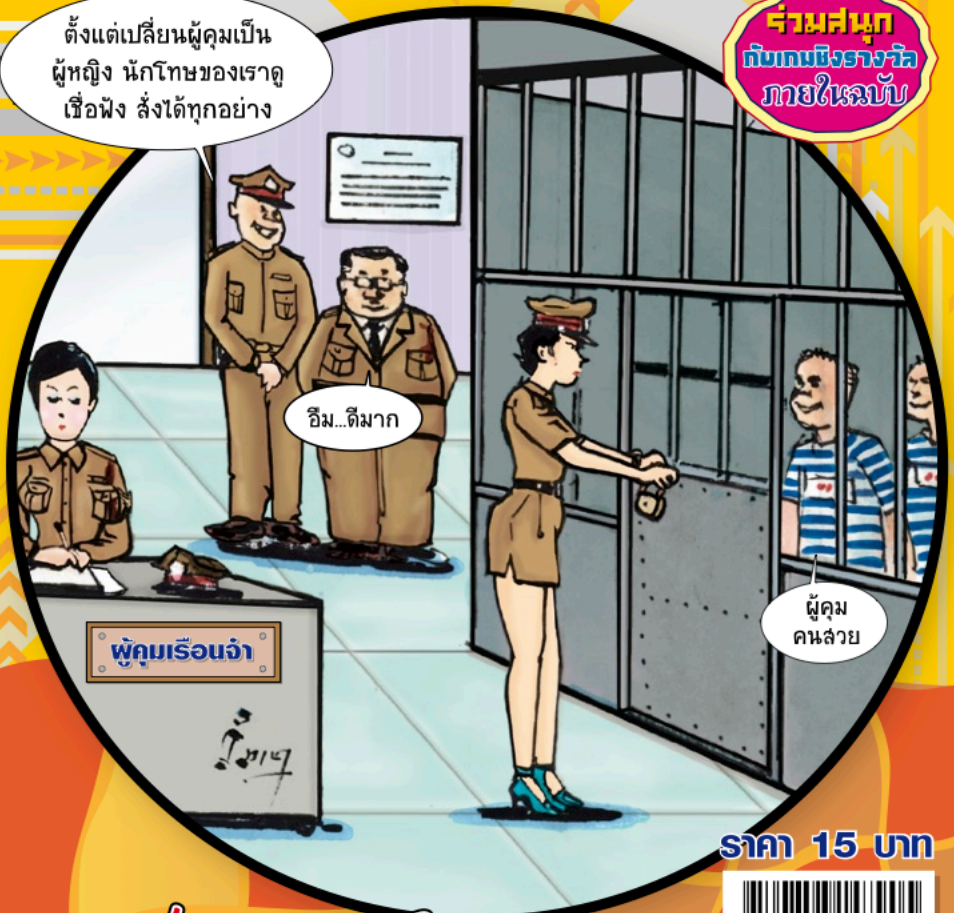
ขายหัวเราะ

www.banluegroup.com

รายสัปดาห์

ตั้งแต่เปลี่ยนผู้คุมเป็น
ผู้หญิง นักโทษของเราดู
เชื่องฟัง สั่งได้ทุกท่วงท่า

ร่วมสนุก
กับเกมชิงรางวัล
ภายในเล่มนี้

ฮืม...ดีมาก

ผู้คุม
คนสวย

ผู้คุมเรือนจำ

ราคา 15 บาท

ขกเครื่องความฮา ค้านักหัวเราะ

การ์ตูนข้าม จากสำนักพิมพ์ บรรลือสาส์น

15 บ.
เท่านั้น

ฟรี ค่าจัดส่ง
(เฉพาะในประเทศไทย)

สนใจสั่งซื้อ ส่งมอบนัด (ส่งง่าย ปก.ดินแดง) หรือตัวแลกเงิน

ในนามคุณวิริต อุตสาหกิจ 955 ซ.สุทธิพร ก.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400

ติดต่อสอบถาม 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com

จำหน่ายแล้วในร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

ความงามมีอยู่ประจำบ้าน

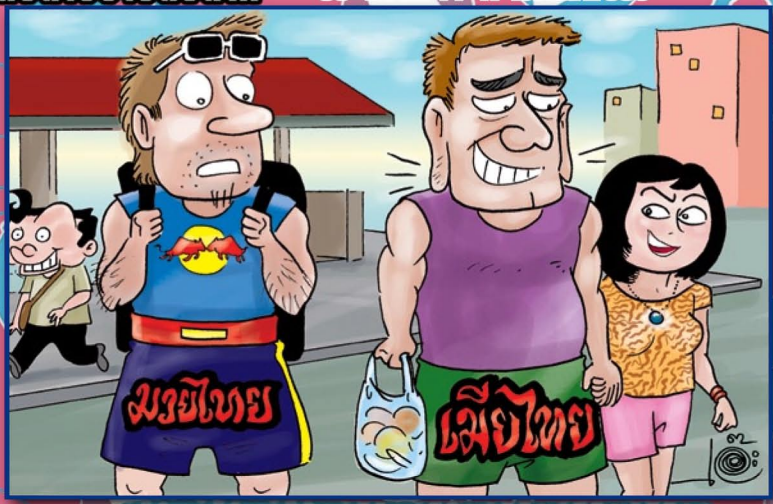
ชายทั้งเรา

ฉบับที่ 1184

www.banluegroup.com

นิตยสารรายสัปดาห์

ประจำวันที่ 11-17 เมษายน 2555

สารบัญ

- 42.....เซลล์จักรกลกลายพันธุ์
โดย...โฮมินิด
- 4.....แฉว
- 84.....ขอออกไปหน่อย
โดย...ยามเย็น
- 107.....เกมชิงรางวัล

เพราะเรารักกัน

กันและกัน

กันกระสุน

เพิ่งจะมาใส่... โทษ

กรรไกร

กรรรรรรรร...!!!

- **ประธาน :** บันลือ อุดสาหจิต • **เจ้าของ บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา :** วิจิต อุดสาหจิต • **ผู้ช่วยบรรณาธิการ :** นิพนธ์ นิค
- **บรรณาธิการที่ปรึกษา :** ธรรมรัตน์ รมย์นกุล • **หัวหน้ากองบรรณาธิการ :** ประอรพรรณ ปัญญาสิทธิ์ • **กองบรรณาธิการ :** ต่าย กักดี, นารารัตน์ ดวงฤทัย, ณัฐริญา ดวงดำรงศักดิ์, วิภาพร รุทธิโชค, ชลธิชา มุ่นพลาชัย, จิรัชยา ฟิ่งเกษม, พัชรีวรรณ เกียรติกรุงไกร, กาญจนา โผนประสิทธิ์, สิริลักษณ์ แซ่ก้วย, อินทรา เขียวมณี • **การดูแลโดย :** วัฒนา, จุ่มจิ้ม, ตาโต, ต่าย, นิค, ต้อม, เฟน, หมู, ปุย, ขวด, เอื้อ, โย่ง, ช่าง, ก๊อก, นี๊ด, ตัมพ์, ป้อม, โดด, เอื้อ, จี๋โอ้, ไก่, เต๋น, วุ่น, ก้าว, วิรัตน์, มังกร, ยุง, น้อยหน่า, เตอะดวง, ต้น, โอบอຍ, บักอั้น, ม่อน (ภาพการ์ตูน, ข้อเขียน และบทความทั้งหมดที่ตีพิมพ์ในนิตยสารชายหัวเราะรายสัปดาห์ ของสงวนสิทธิ์ตามกฎหมาย ผู้ที่จะนำภาพการ์ตูน, ข้อเขียน และบทความของนิตยสารไปตีพิมพ์ต้องได้รับอนุญาตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากบรรณาธิการเท่านั้น)

มากพอ!

เกินดัง

ทรานส์ฟอร์เมอร์ก็มา...

เกินไว้ดีกว่าแก้

เอาอยู่...!

กัลยาณมิตร

แสดงว่าไม่มีเลย..!

เกินเอ็งเกินเอง

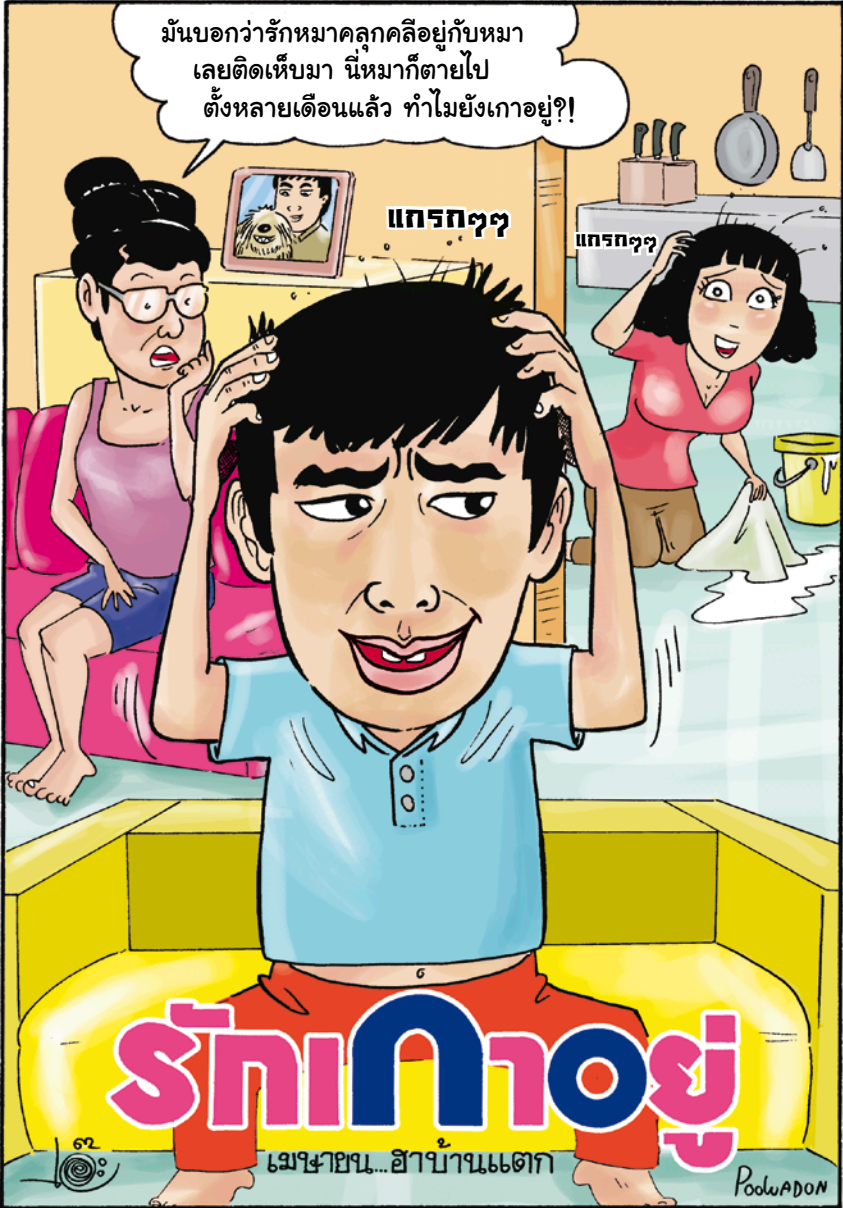

- ฝ่ายโฆษณา : ดวงใจ วงษา, กัลยรัตน์ สงวนกรขจร, ชฎาพร คำเต็ม, นิตยา ขววิบูลย์ผล Email : advertise@banluegroup.com
- ฝ่ายวิชาการ : พิพัฒน์ กระแจะจันทร์ • พิสูจน์อักษร : วัชรชนก ชมาวิมล • ฝ่ายสมาชิก : อติวัน วงษ์ศีล
- ที่ปรึกษากฎหมาย : ธนัช สุขตลอดปี • สำนักงาน : โทร. 0-2641-9955 • พิมพ์ที่ : บริษัท ศรีสยามพริ้นท์แอนด์แพคเกจ จำกัด
- จัดจำหน่าย : สำนักพิมพ์บรรลือสาส์น ผ่านฟ้า โทร. 0-2281-6118 ดินแดง โทร. 0-2641-9955 • เฟซบุ๊ก <http://www.facebook.com/kaihuahor>
- หน้าสีกระดาษปอนด์ขาว : บริษัท ผลิตภัณฑ์กระดาษไทย จำกัด • โหลดภาพเคลื่อนไหว : สอบถามปัญหา โทร. 0-2641-9400 ต่อ 614 หรืออีเมล dcc@banluegroup.com

(ภาพการ์ตูน, เรื่องสั้น, ข้อเขียน และบทความทั้งหมดที่ตีพิมพ์ในนิตยสารชายหัวเราะรายสัปดาห์ ไม่มีอยู่จริง ไม่ใช่เรื่องจริงเป็นเพียงจินตนาการของผู้เขียน เพื่อรรรดสีในการอ่านสำหรับความบันเทิงเท่านั้น)

แขวงหนังสือ "รักเอาอยู่"

มันบอกว่ารักหมาคลุกคลีอยู่กับหมา
เลยติดเห็บมา นี่หมาก็ตายไป
ตั้งหลายเดือนแล้ว ทำไมยังเกาอยู่?!

รักเอาอยู่

เมษายน...บ้านแตก

PoolADON

โหลดภาพเคลื่อนไหว กด *452740414478888

AIS | GDD | true | 25 บาท (ไม่รวม VAT)

ว่าจะพาเจ้าไปดาวอังคาร

โดย Hans

WIN

<http://fail.in.th/2012/03/joss-house-for-sale/>

ดาวศาล กับ ดาวนาเม็ก อันไหนไกลกว่ากัน
/me เฟ่น /By หิ้น

ดาว M78 ไกลกว่าครับ ของก็แพงกว่าโลกเรา
หลายเท่าตัว ผมเคยไปมาแล้วกับอุลตราแมนทาโร่
(ไม่อยากจะคุย) //By Furry Duck

อ้อ...วันก่อนก็ว่าอยู่หน้าคูนๆ สวนกันตอน
ผมไปดาว M79 ใช่มั้ยครับ
//By KhingPoPo

อ้อ ถึงว่าคูนๆ หน้าอยู่เหมือนกัน
นายคือคนที่อยู่เตียงข้างๆ เราที่ศรีรัษฎาไหมะ
//By Furry Duck

อยากได้นะไม่ว่า แต่ขอนิดนึ่ง

โดย zoe50120 (เจ้าของเขาใจกว้าง ถ่ายที่บ้านต้นพื้ สันป่าตอง เชียงใหม่)

<http://fail.in.th/2012/02/curry-shit/>

ขอทุกสีเลยนะคะ~ ^^ ขอบคุณคะ
(ก่อนไป เขียนเพิ่มตรงป้าย) ขอสีเหลือง เพิ่มด้วยนะคะ
เดี่ยวไม่ครบ 7 สี ^^”

//By rapki

ปักป้ายเพิ่ม...2 กอ 15 บาท...
รับเฉพาะบัตรเครดิต...ไม่รับเงินสด

//By กระจกวิเศษบอกข้าเถิดดตด

ok

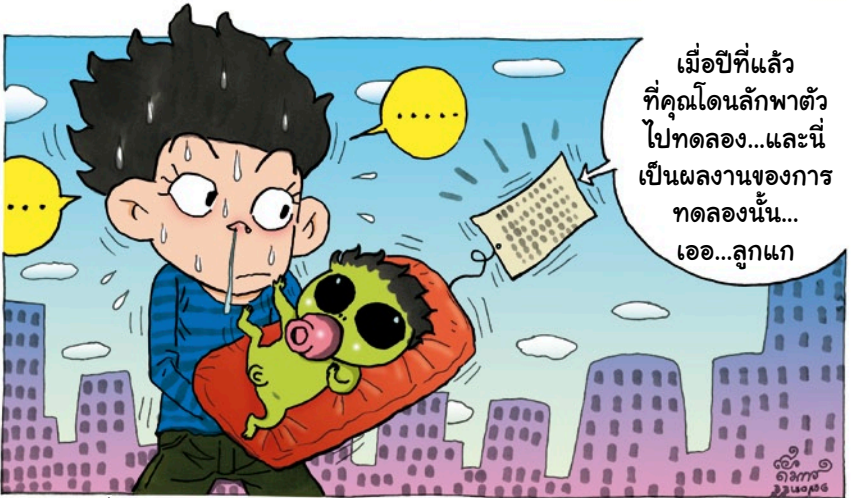
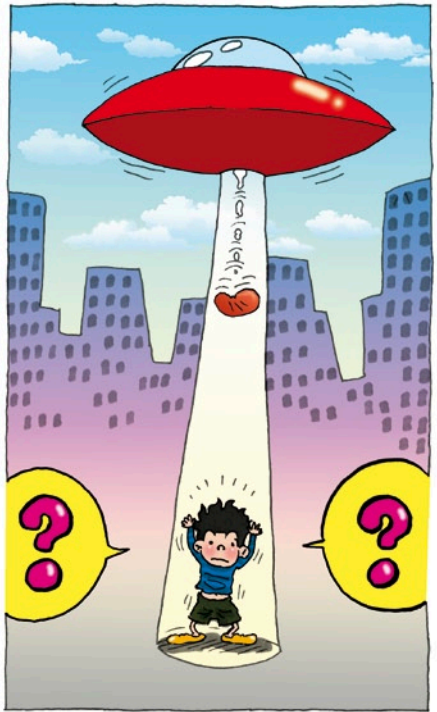
เดินไปหาไม้หน้าสามมาตีให้แตกกระจุกเสดแล้ว
อ้อมกลับบ้าน

//By นายชาเย็น ผู้เย็นชา

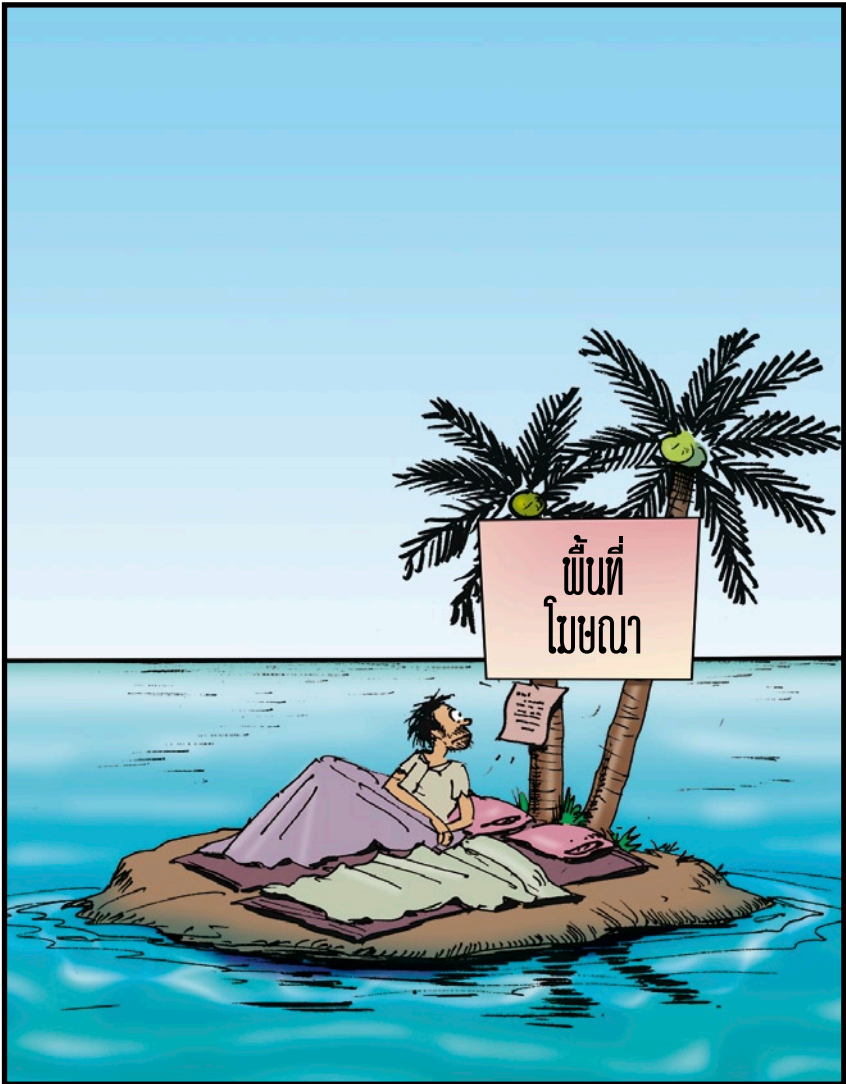
ติดต่อซื้อหนังสือ โทร. 0-2641-9955 ค่าจัดส่งฟรี
หรือหาซื้อได้ตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

320 หน้า
ราคา 259 บาท

เมื่อปีที่แล้ว
ที่คุณโดนลักพาตัว
ไปทดลอง...และนี่
เป็นผลงานของการ
ทดลองนั้น...
เออ...สนุก

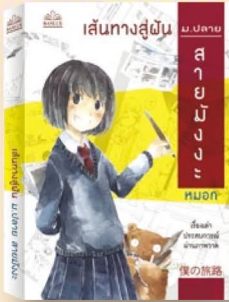
อยากให้สินค้าวางฟ้าตุ่มทุกคลาสสิก ติดต่อฝ่ายโฆษณา 086-325-4163

NEW BOOKS

บันลือบุ๊คส์

ยกโขยงความสนุกแบบมีสาระ
และความฮาเหนือชั้น ร่วม สนุก สุข ฮา
ได้แล้ววันนี้ ที่ร้านหนังสือชั้นนำ
ทั่วประเทศ

275฿ เส้นทางสู่ฝัน ม.ปลาย สายมังงะ

หนังสือเรื่องเล่าประสบการณ์
ผ่านภาพวาด

อะไรจะเกิดขึ้น

- เมื่อหมอก ผู้หลงใหลการวาดรูปและการ์ตูนญี่ปุ่น
- แป้กกระป๋องไปเข้าเรียนมัธยมปลายสายมังงะ
- ถึงแดนอาทิตย์อุทัย
- เด็กหญิงชาวไทย หนึ่งในเดียวในโรงเรียนนี้
- มีคำตอบ

ฟรีค่าจัดส่ง

(เฉพาะในประเทศไทย)

สนใจสั่งซื้อ ส่งรษณีย์ (ส่งจ่าย ปก.ดินแดง) หรือตัวแลกเงิน

ในนามคุณวิจิต อุตสาหจิต 955 ซ.สุขาภิบาล ๓, ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
ติดต่อสอบถาม 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com
จำหน่ายแล้วในร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

149฿ มะม่วง

ผลงานสร้างชื่อของ วิจิตร์ ปรหมิตร

ที่ซอตฮิตในประเทศไทยญี่ปุ่น

ถูกจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่สวยงาม น่าสะสม

อ่านละมุน อบอุ่นหัวใจด้วยความรู้สึกดี ๆ

ที่กระจายอยู่ทั่วทั้งเล่ม

พร้อมคำแปลสองภาษา

สร้าง
กระแสฮิต
หนังสือ
มาแล้วนะ

อะเหยๆๆ...ซ้อยรู้...ซ้อยเห็น

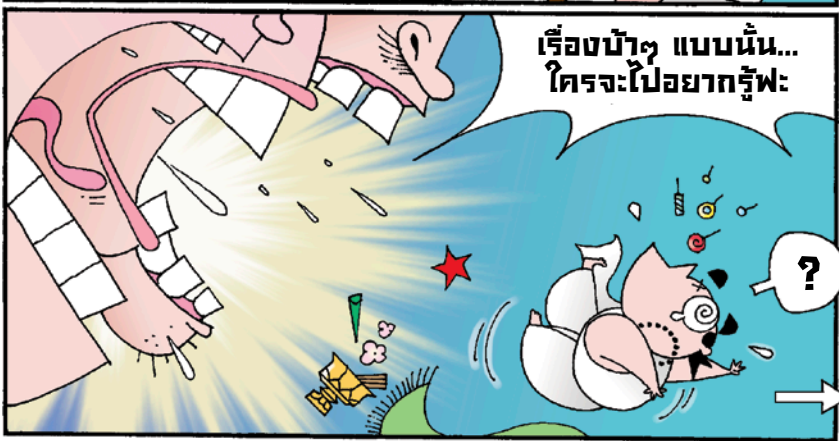
ไฉนเป็นซี้กับไฉน?
ใครเป็นกี้กกะใคร?

เลขหัวเลขท้ายคือเท่าไร?

ตามมา
เลยโลด

เรื่องบ้าๆ แบบนั้น...
ใครจะไปอยากรู้ฟะ:

เสด็จพ่อ "อมตฺยอวตาร"

ไอ้ที่อยากรุ้
ก็คือ...

ปีนี้ น้ำจะท่วมจังหวัด
ของผมมั๊ย? ถ้าท่วม
แล้วมีจังหวัดไหนแห่งบ้าง

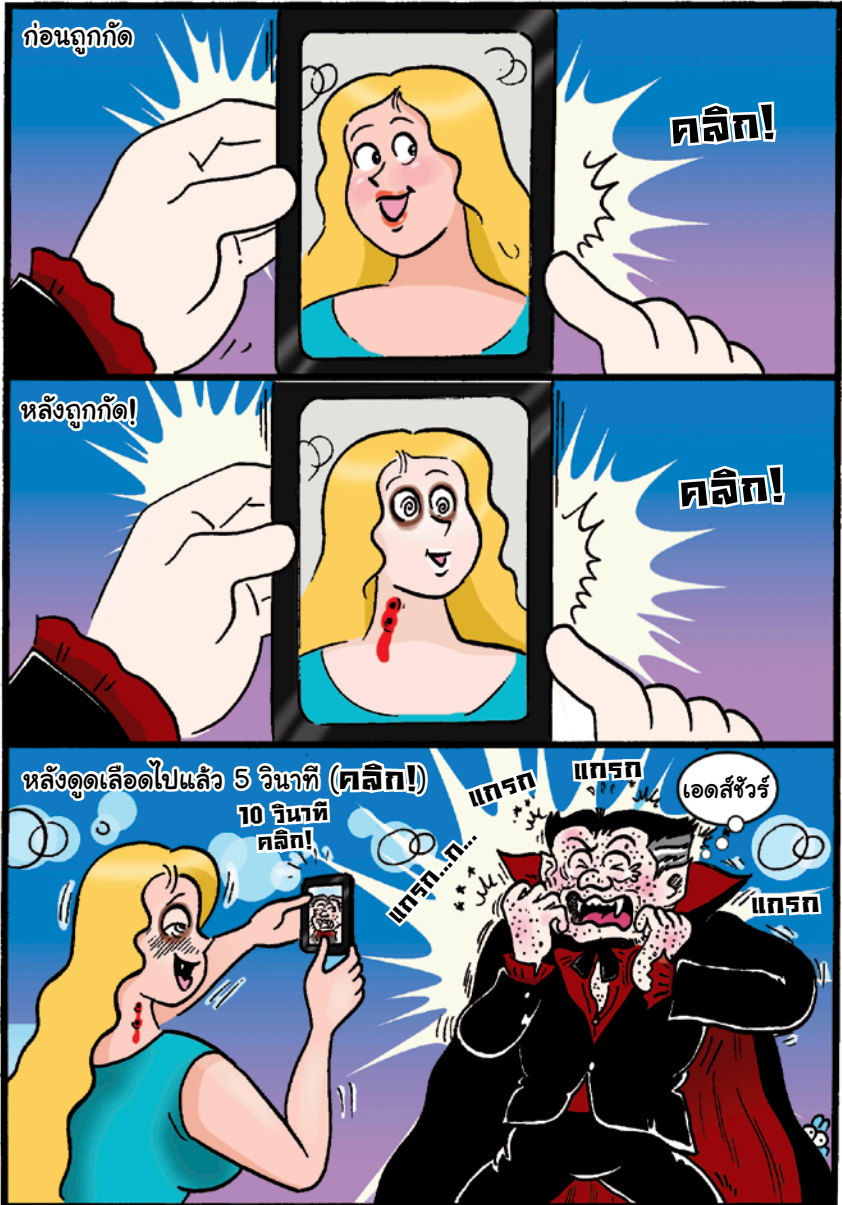
ผมจะ
ได้ย้าย

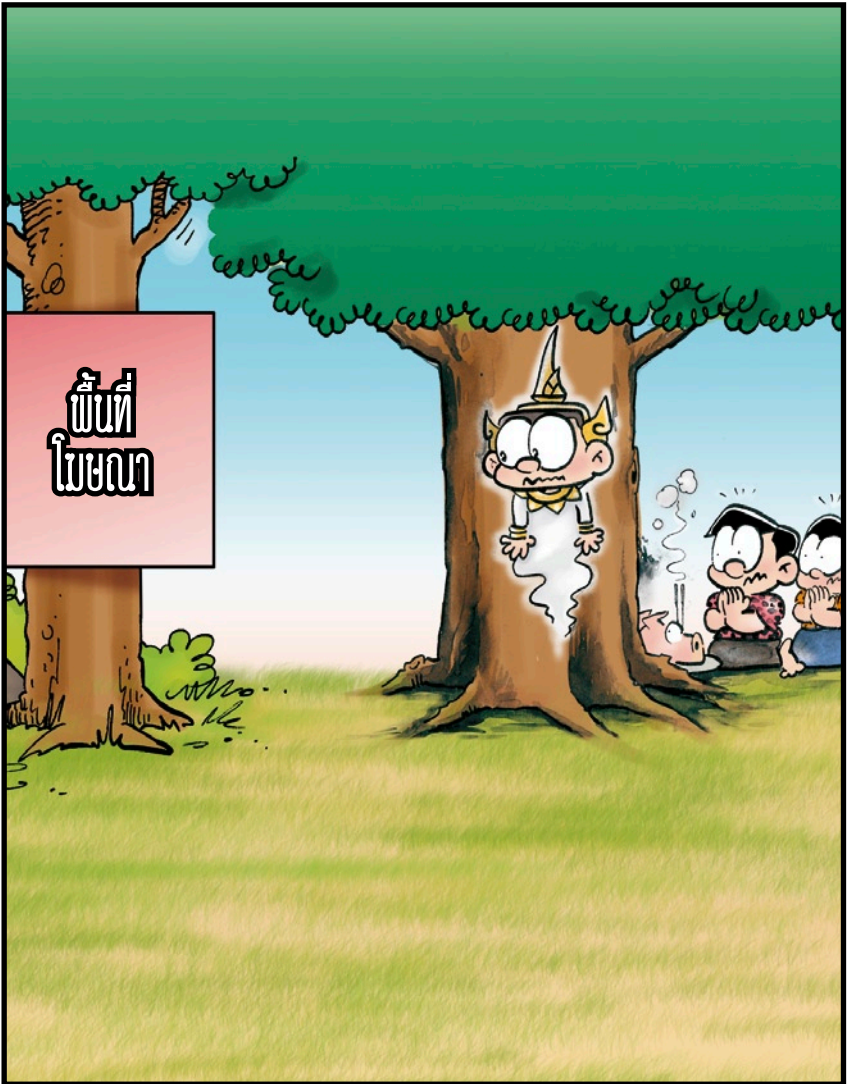
ราคาข้าวของจะขึ้นมหาศาล
อีกมั๊ยเจ้าคะ ถ้าขึ้นแม่ค้าอย่างหนู
จะทำยังไงไม่ให้ขายขาดทุนคะ

แล้วปีนี้
ปลูกอะไร
ถึงจะมีผล
กำไรครับ

ปี
ที่แล้วเจ๊ง
กะนั้น

อยากให้สินค้าค้างฟ้าตุ่มกคลาสสิก ติดต่อฟ้าโฆษณา 086-325-4163

อ้อ...วันนี้ท่านไปเข้าประชุมเรื่องการปรองดองแห่งชาติมานะ!

มอเตอร์ไซด์ทานิก!

ดูไม่ได้

สาวทีนทีก 3 นางกำลังนั่งเมาท์

เรื่องผู้ชายอย่างออกกรสออกชาติ

สาว 1 : “เมื่อวานนะยะหล่อน ฉัน

ไปแอบดูหนุ่มๆ เตะบอลกัน นี่...พอเตะไปเตะมานะ พ่อคุณคงร้อนกันนะ พวกมันถอดเสื้อเล่น...แล้วจู่ๆ ก็มีผู้ชายคนหนึ่งวิ่งมาขอบสนามตรงที่ฉันซุ่มดูอยู่ เขาทำอะไรรู้มัย ต้าย...ดูก็ไม่ได้ พ่อคุณเล่นมายืนฉีกใกล้ๆ ฉัน ดินะที่ไม่เห็นตรงนั้น”

สาว 2 : เบะปาก “เหวะ!...แค่นั้นทำคุย ฉันดูไม่ได้ยิ่งกว่าเธอซะอีก นี่เมื่อคืนนะนะ พี่สาวบอกให้ฉันขึ้นไปเรียกพี่เขยลงมากินข้าว ฉันก็ขึ้นไปร้องเรียก ยังไงก็ไม่มีเสียงตอบกลับ ยืนคิดอยู่นานเอาไงดี แล้วฉันก็ถือวิสาสะเปิดประตูเข้าไป โอ้แม่เจ้า!...เขากำลังใส่ กกน. อยู่ ฉันเอามือปิดหน้าดูไม่ได้เลยยย...”

สาว 3 : ถอนหายใจ “พวกหล่อนยังดินะ ที่เห็นแค่นั้น ฉันนี่สติไม่ได้ของแท้”

สาว 1, 2 : “ยังไงเหรว”

สาว 3 : หน้าแดง “เหตุเกิดสดๆ ร้อนๆ นี่เอง...เมื่อเช้านะ มีช่างเข้ามาซ่อมท่อประปา โคตรหล่อเลยเธอเอ๊ย! แล้วฉันก็อยู่บ้านคนเดียวชะด้วยสิ นี้นะ...ซ่อมอีท่าไหนก็ไม่รู้ เปียกปอนชะเหมือนเทพบุตรตกน้ำ เขาคงหงุดหงิดนะ บอกว่าขออาบน้ำหน่อย ขอเปลี่ยนเสื้อด้วย ฉันก็เข้าไปที่ห้องน้ำอยู่หลังบ้าน...”

สาว 1 กับ สาว 2 นั่งฟังอย่างตั้งใจ แล้วสาว 3 ก็พูดต่อ

สาว 3 : “นี่กว่าเขาพูดเล่น...ที่ไหนได้เอาจริง ได้ยินแต่เสียงตักน้ำ หัวใจฉันยัยตุ้มๆ ต่อมๆ พุดกับตัวเองว่า ขอดูสักครั้งเถอะ ฉันค่อยๆ ย่องไปทาง

ห้องน้ำหลังบ้าน...เธอเอ๊ย พอพันพุ่มเฟื่องฟ้าเท่านั้นแหละ พอฉันมอง
ไปที่ห้องน้ำนะ...ไม่อยากจะพูด ดูอะไรไม่ได้เลย...”

สาว 1, 2 : “ตาย! เปลื่อยหมดจดละลืท่า...สูงชะลูด ขาวล้ำเลยละลื”

สาว 3 : “เปล่า...เขาดันปิดประตู...”

มิสเตอร์กู

ต้องดูทาง

แม่ : “จะเลือกผู้หญิงมาเป็นแฟน ต้องใช้สุภาษิต ‘ดูนางให้ดูหาง ดูข้างให้ดูแม่’
จำไว้ให้ดีนะลูก”

ลูกชาย : “เออ เดียวก่อนครับแม่ ที่ถูกมันต้องเป็น ‘ดูข้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่’
ไม่ใช่หรือครับ”

แม่ : “ที่แม่พูดมาน่ะถูกแล้วลูก”

ลูกชาย : “ยังไงครับเนี่ย”

แม่ : “ก็สมัยนี้ผู้หญิงที่ ‘แรงยิ่งกว่าสัญญาณ 3G’ ก็มักจะร้องเหมือน
‘ชะนี’ ที่มีหางแกว่งไกวไปมา แม่จึงสอนให้ลูกรู้เท่าทันร้อยแปด
มารยาหญิง ถ้าศึกษานิสัยใจคอกันแล้วพบว่าไม่มี ‘หาง’ ใฝ่ล่ออก
มา ก็แสดงว่าเธอคนนั้นเป็นผู้หญิงดีคบได้ ส่วนเรื่องดูข้างถ้าลูกมัว
แต่ดูลูกข้าง ก็อาจจะโดนแม่ข้างที่หวงลูกกระเทิบเอาได้ เราถึงต้อง

คอยดูแม่ข้างด้วยว่ามันอยู่ใกล้ๆ
หรือเปล่า ที่แม่พูดมาทั้งหมดจึงไม่มี
ส่วนไหนที่ผิดเลยละจะ”

เพ็ญเขียว เกี้ยวบุหลัน

พิษหมอกควันไฟป่าทำหัตถ์หดกว่า 50%

เหอ!?
ว่าไงนะ
ผมโชคดี
มากๆ เหรอ...

ก็ไม่หด
เหมือนพวกคุณ

โชคดี
เหรอ...

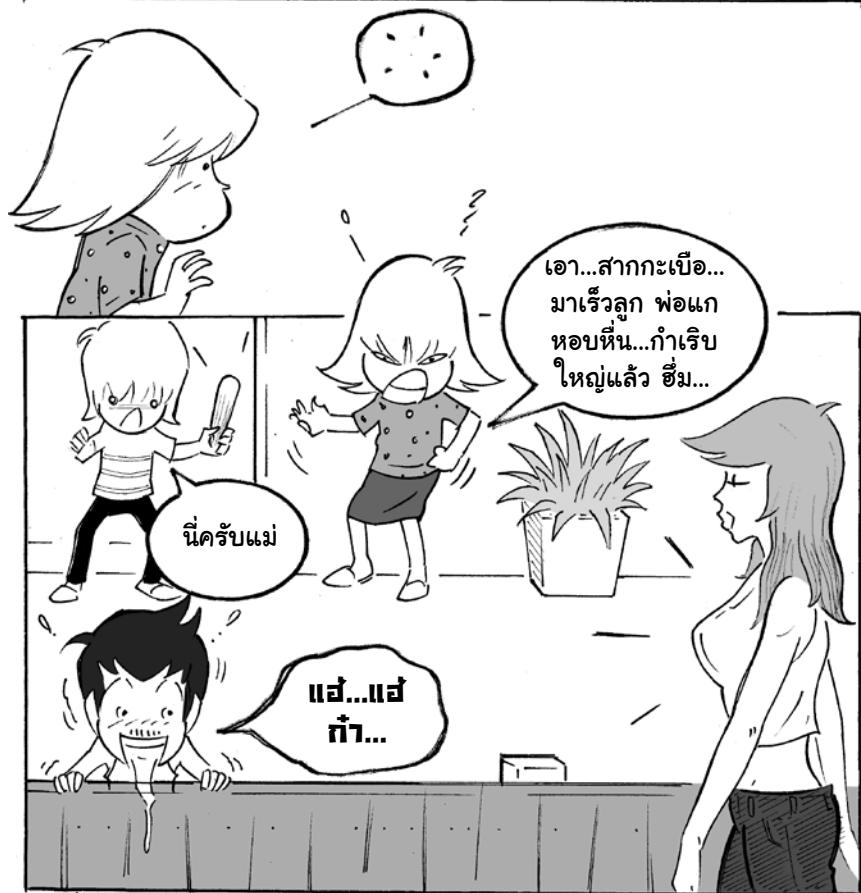
หะแรกก็
นึกว่าฉัน...

ที่ไหนได้...
หดเหมือนกันเพี้ย
แต่หด
เป็นบางส่วน!!

จะฉีที่
ลำปากโคตรๆ
คลำหา
ไม่ค่อย
เจอ

ของเรา
ยังเบ้มกว่า

“เอา...ยาฟัน...มาเร็วลูก พ่อแก ‘หอบหืด’ กำเริบอีกแล้ว”

แผ่นดินไหวหนักแบบนี้ นี่คงเป็นสัญญาณบอกว่า 2012 โลกแตกเป็นเรื่องจริงสินะ~!!

การ์ตูน

ชาวไร่ จ๋าไรต์

จ.ล.บ
อ.อู่

ตำแหน่งของดาวอังคารตั้งอยู่ตรงกับตำแหน่ง
ของสโตนเฮนจ์หรือกลุ่มหินตั้งในอังกฤษ

นักบวชในสมัยอียิปต์โบราณ
จะต้องถอนขนบนตัวออกให้หมด
ไม่เว้นแม้กระทั่งขนคิ้วและขนตา

สำหรับสามีนั้น
ถอนขนทั้งตัวคงไม่พอ...

ต้องถอนมากกว่านั้น เพราะไม่ใช่
นักบวช แต่ฉันเป็นภักมากรัก!

ผลสำรวจพบว่าในทุกๆ ปีจะมีคนถนัดมือซ้ายตายเพราะ
สิ่งของที่ออกแบบมาเพื่อคนถนัดมือขวาราวๆ 2,000 คน

วิโรจน์ยัยแล้วว่าคดีนี้...ผู้ตาย
ตายเพราะสิ่งของที่ออกแบบ
สำหรับคนถนัดมือขวา...

เอาเป็นว่า
ปิดคดีได้

**ถอดชีวิตของเรา
หมดเวลาไปกับการต่อคิวเข้าแถว
เฉื่อยแล้วนับรวมเวลาประมาณ 5 ปี**

พอๆ...หมดเวลาสำหรับเจ้าหนู่มคนนั้นแล้ว
ยังเหลือคนต่อคิวจับลูกอีกตั้งหลายคนนะ...

เร็วๆ...
เปลืองเวลา

“ข่าวด่วนครับ เกิดเหตุการณ์ประหลาด อยู่ดีๆ ก็มีนางเงือกจำนวนมาก
ขึ้นมาเกยตื้นที่ชายหาดกระบี่ครับท่านผู้ชม”

ประกวดชายงาม หาดทรายขาว

WOW
รูปหล่อ

ก็ว่า
ก๊วๆ

รูปหล่อ

ซ่า...1...1

ซ่า...1...1

ผ่าง!

โอ้วๆ หรือว่า
อุณห์กมึมน้ำจะเกิด
การวิปริต ผ่าจะแยก
ดินจะกล่มจริบๆ

อึ้งต๋อ

“มือ” 1

โธ้ย...ย...ย...! ใ้มือบพริกแห้ง
จะเผาทำมัย...แต่หลงถนนก็พอ...

อ้ากกกช้!
อยู่ไม่ไหวแล้ว
บ้านใครก็บ้านใคร

แล้วมือบทั้งหลายก็กระจายหายสูญ โดยไม่มีใคร
ต้องทำอะไร เอวัง...ก็มีด้วยประการฉะนี้...

“ฉันก็เสียหมดตัวเหมือนคุณนั่นแหละ...”

เขาแค่อยากเล่นสงกรานต์

พบของยาแก้หวัดซูโดอีเฟดรินหลายล้าน ถูกทิ้งที่เจียงเก่า!

พบแล้วตัวการงายา กำลังขนของยามาทิ้งทำลายหลักฐาน

เปล่านะ..ไม่ได้เอามาทิ้ง ผมจะมาให้เมียกินแก้หวัด!

กินบ้านป่าแกลียามากมาย
ขนาดนี้ เอามาทำสารตั้งต้น
ผลิตยาเสพติดแน่ๆ

พึด...ด...ด...ด...แต่ก...ก...แต่ก...ก...

โอ๊ยๆ ไม่มีอะไรหรอกจะเมียจำ
พึดผ่อนต่อเถอะจำ
เดี่ยวพึดอนยาให้

เพื่อนๆ ชอบแซวว่าหนูเป็นสาวเกาหลี
มีชื่อว่า 'พวงน่านม' เลยอยากมาให้
หมอช่วยเสริมเต้านมเอาไว้ให้เป็น 'นมนำพวง'

หมอว่าอย่าดีกว่า

ถ้าจีนเพิ่มขนาดเต้านมต้องทำให้ใหญ่ไซส์เท่าบิกแบ็ก
นมถึงจะนำพวง... หมอว่าดูดไขมันลดพุง
จะยุ่งยากน้อยกว่าเยอะนะ

แตรัก!!! อ...ธงนั้น...มันเป็นของเรือโจรสลัดที่น่ากลัวที่สุดในน่านน้ำนี้ เราคงไม่มีปัญญา
สู้รบตบมือกับมันได้หรอก หนังกคงไม่ฟัน ยอมยกสมบัตินี้ให้พวกมันดีๆ จะดีกว่า

รีบไปเอาสมบัติมา
พวกเราจะได้ไม่เจ็บตัว

น...นี่ครับ ของมีค่าทั้งหมดของเรือเรา พวกเราเตรียมเอามาให้แล้วเชิญเอาไปได้เลยครับ

พวกเราไม่ได้ใจมตเรือ
พวกแกเพราะต้องการสมบัติ

สิ่งเดียวที่พวกเราต้องการก็คือ...

ปังๆ

ฉันจองกับต้นนะ
สองคนนั้นพวกแก
ตกลงกันเอาเอง

จึบๆ

รู้สึกว่าจะเราไม่ต้องเสียสมบัติ
แต่จะเสียเอกราชแทนนะครับ

เป็นกลุ่มโจรสลัดที่น่ากลัว
สมคำเล่าลือจริงๆ

ผมว่าเราอมสุติตาย
จะดีกว่านะ

สัตว์ป่า:

ก่อนและหลังแต่งงาน

ฝ่ายชาย

ก่อนแต่งงาน

1. ไปไหนมาไหนได้ตามใจตัวเอง
2. มีเงินเดือนเหลือเที่ยวอีกมากมาย
3. กลับบ้านตอนไหนก็ได้
4. มองสาวได้ จีบสาวได้ เป็นการบริหารเสน่ห์

หลังแต่งงาน

1. จะไปไหนต้องขออนุญาตเหมือนกลับไปมีผู้ปกครองอีกรอบ
2. เงินทั้งหมดไม่เคยได้ใช้อย่างเต็มที่
3. กลับบ้านผิดเวลานิดหน่อยก็โดน (อะไรคิดเอาเอง)
4. อย่าว่าแต่จีบเลย มองสาว (บางทีมองผู้ชาย) ก็ไม่ได้

ฝ่ายหญิง

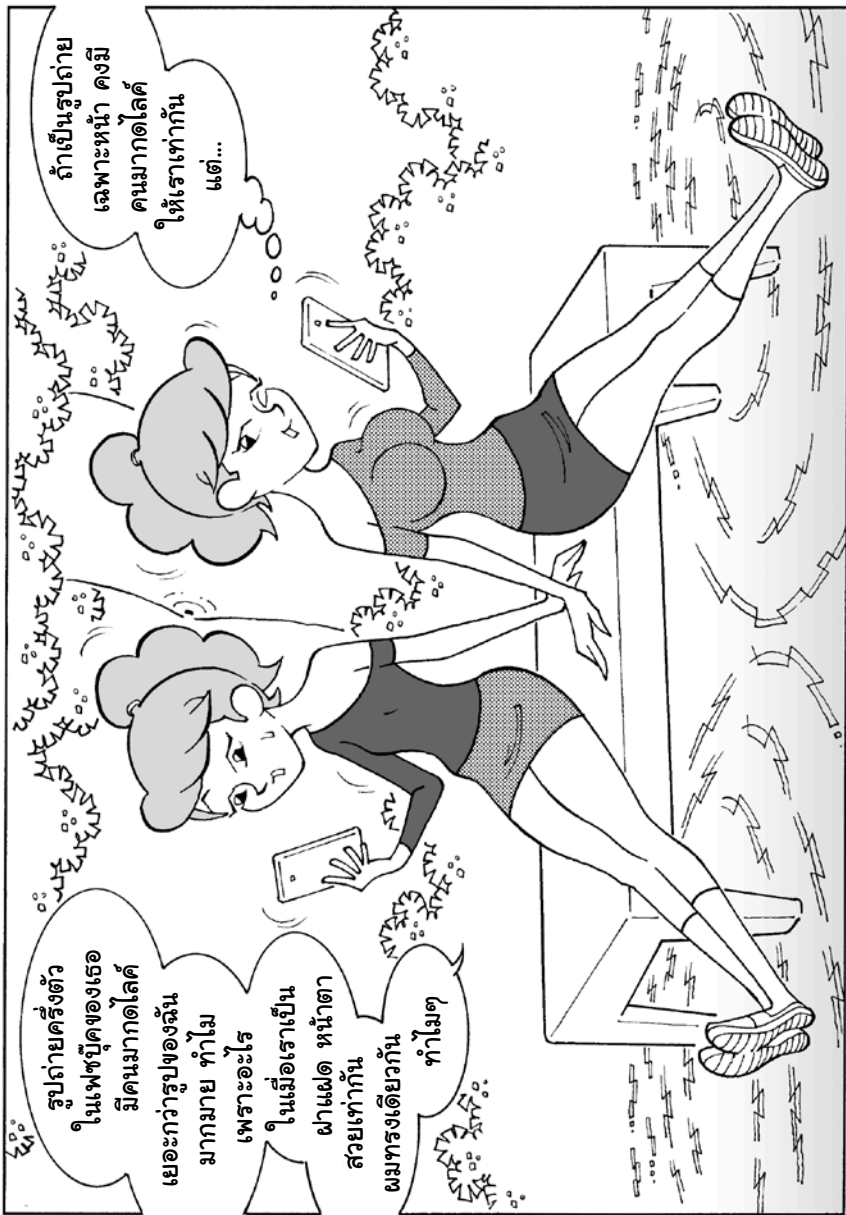
ก่อนแต่งงาน

1. เที่ยวได้ตามใจ
2. ซอปะฯ ได้ตามใจ
3. กินได้ตามใจ
4. ทำอะไรต่ออะไรได้ตามใจ

หลังแต่งงาน

ก็ทำทุกอย่างได้เหมือนก่อนแต่งงานนั่นแหละ ที่แตกต่างคือเงินในบัญชีที่เพิ่มเอาๆ

รูปถ่ายครึ่งตัว
ในเฟซบุ๊กของเธอ
มีคนมากตลิด

เยอะกว่ารูปของฉัน
มากมาย ทำไม
เพราะอะไร

ในเมื่อเราเป็น
ฝาแฝด หน้าตา
สวยเท่ากัน
ผมทรงเดียวกัน
ทำไม

ถ้าเป็นรูปถ่าย
เฉพาะหน้า คงมี
คนมากตลิด
ให้เราเท่ากัน
แต่...

แซวโฆษณา...

...ผมเจอผู้หญิงแปลกหน้า...

เป็นอะไร
มากมี่ยะคะ

เธอช่วย
ผมไว้...

เมาล้มหัวฟาดโต๊ะ

...และ...เธอทำอะไรบางอย่างกับผมไว้...

...จะได้ไม่ลืมกัน...

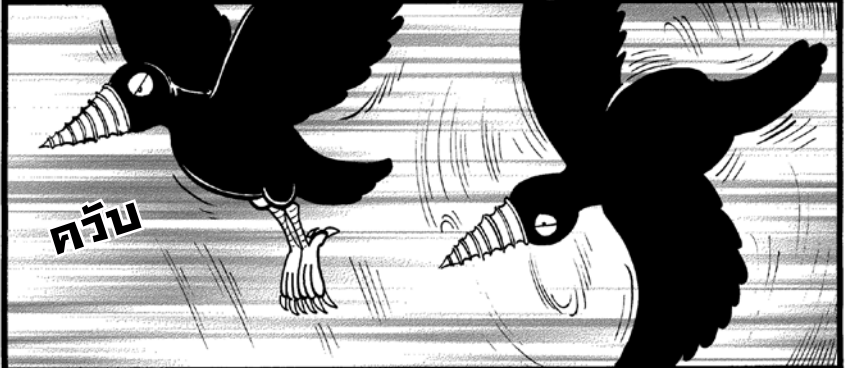
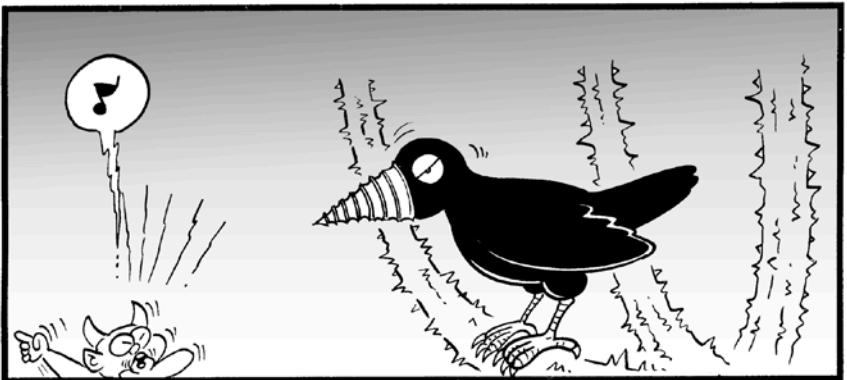

แตกๆ

เวร...
ไม่น่าใจอ่อนเลยตุ
คินัน เต็มๆ HIV
ลืมไม่ลงจริงๆ...

สามปีต่อมา

เซลล์จักรกลกลายพันธุ์

โฮมินิด

'CK 111 Cancer Killer' หุ่นยนต์ชีวภาพขนาดมดเรไรเตรียมพร้อมสำหรับภารกิจที่ 'หมอแอนโทนี่ อาร์รอนสัน' ได้โหลดข้อมูลตำแหน่งของเนื้อร้ายซึ่งเกาะกินตับของ 'วินเทอร์ บาร์น' ให้กับมัน ก่อนที่เนื้อร้ายจะรุกรานไปยังอวัยวะอื่นๆ จนเกินควบคุมได้ CK 111 หุ่นยนต์ชีวภาพขนาดพอๆ กับเซลล์เซลล์หนึ่งซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อภารกิจกำจัดเซลล์มะเร็งในร่างกายมนุษย์โดยเฉพาะ เป็นความหวังของหมอแอนโทนี่ว่า มันจะสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับวงการแพทย์ในการรักษาโรคมะเร็งในมนุษย์

หุ่นยนต์ชีวภาพทรงกลมสีฟ้าใสราว-

กับดาวเนปจูนลอยตัวนิ่งอยู่ในน้ำกลั่นอันใสสะอาดซึ่งบรรจุอยู่ภายในหลอดแก้วที่ยึดอยู่กับแขนกลอย่างแน่นหนา เมื่อดูผ่านกล้องขยายกำลังสูง มันดูไม่ต่างอะไรกับเรือดำนํ้าจืดซึ่งสามารถเคลื่อนที่ไปในกระแสน้ำโดยอาศัยเครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานของเหลวที่ล้อมรอบตัวมัน แล้วขับออกมาทางท่อซึ่งอยู่รอบๆ ด้วยแรงดันสูงเพื่อการขับเคลื่อนไปในทุกทิศทุกทางได้ตามต้องการ หรือแม้แต่การเคลื่อนที่ผ่านช่องว่างระหว่างอวัยวะต่างๆ ของร่างกายด้วยระบบต่อต้านแรงโน้มถ่วง

'บิวโร วันเนอร์รี่' วิศวกรหุ่นยนต์ซึ่งเป็นผู้สร้าง CK 111 ตรวจเช็คทุกระบบ

ของมันเพื่อไม่ให้ภารกิจต้องสะดุดหยุดลง
กลางคัน เขาสามารถติดตามการเดินทาง
ในร่างกายมนุษย์ของมันผ่านระบบสแกน
ที่จะขยายภาพของมันขึ้นสู่จอภาพ

ร่างของคนไข้วัยกลางคนนอนอยู่
ใต้เครื่องสแกนโดยมีสายน้ำเกลือปักอยู่
ที่แขนกับสายพละพรงพรั้งจากอุปกรณ์
ตรวจวัดระบบชีวภาพต่างๆ เขาตื่นตื่นที่
ได้เป็นคนไข้มะเร็งคนแรกซึ่งจะได้รับการ
รักษาด้วยเซลล์หุ่นยนต์ชีวภาพตัวแรก
ของโลก เขาไม่ต้องถูกวางยาสลบเหมือน
การรักษาด้วยการผ่าตัด และไม่ต้องทน
ทุกข์ทรมานเพราะผลข้างเคียงจากการ
รักษาด้วยการทำเคมีบำบัด

หมอแอนโทนี่สัมผัสมือกับคนไข้เพื่อ
ให้ความมั่นใจ

“คุณหลับได้เลยหากรู้สึกง่วง และ
เมื่อตื่นขึ้นมา เจ้าเนื้อร้ายก็จะอันตรธาน
หายไปจากร่างกายของคุณ” เขาให้กำลังใจ
คนไข้

“มันไม่ได้กำจัดเซลล์มะเร็งด้วยสาร-
พิษหรือสารเคมีหรือรังสีใดๆ ทั้งสิ้นนอก
จากลำแสงอิเล็กตรอน” บั้วโรธิบาย

“ลำแสงอิเล็กตรอนหรือครับ?”
วินเทอร์ถาม

“ใช่ครับ เซลล์มะเร็งก็คือเซลล์ที่สูญ-
เสียอิเล็กตรอนไป มันจึงต้องแย่งอิเล็กตรอน
จากเซลล์อื่นๆ ในร่างกาย ทำให้เซลล์ของเนื้อ-
เยื่อต่างๆ เกิดปัญหากลายเป็นเนื้อร้าย ลำแสง
อิเล็กตรอนจะคืนอิเล็กตรอนให้กับเซลล์
พิการพวกนั้น ทำให้เซลล์มะเร็งกลับเป็นเซลล์
ปกติเหมือนเดิม เพื่อที่มันจะได้ไม่ต้องแย่ง
อิเล็กตรอนจากเซลล์อื่นๆ อีก”

วินเทอร์ยิ้ม มือของเขาเย็นเฉียบ
ทีเดียว

“มันเป็นวิธีการรักษาโรคมะเร็งที่
วิเศษมากครับ” วินเทอร์บอก เขาหลับตา
ลงและพยายามทำให้สบาย

“ทุกระบบพร้อมปฏิบัติการ”

บั้วโรธอก เขนกกลซึ่งยึดหลอดแก้ว
ค่อยๆ แหวงเข็มเข้าไปในขวดน้ำเกลืออย่าง
ช้าๆ CK 111 ถูกดันด้วยแรงดันหลอดผ่าน
รูเข็มเล็กๆ มันหมุนตัวอยู่พักใหญ่ก่อนที่
จะสามารถทรงตัวให้สมดุลได้แล้วผ่าน
สายน้ำเกลือเข้าไปในเส้นเลือดใหญ่ของ
วินเทอร์ เซลล์เม็ดเลือดแดงมากมายมหา-
ศาลไหลผ่านมันอยู่ตลอดเวลาราวกับว่า
มันกำลังตกอยู่ในวงล้อมของฝูงยาน
อวกาศจากต่างดาว CK 111 มุ่งตรงไปยัง
พิกัดที่ถูกกำหนดไว้ในทันที ระบบตรวจจับ

เซลล์มะเร็งของมันเริ่มสำรวจหาเซลล์เจ้าปัญหาที่มันจะต้องเปลี่ยนให้กลายเป็นเซลล์ปกติ

หมอแอนโทนี่กับบัวโรติดิตตามการเคลื่อนที่ของ CK 111 ผ่านทางหน้าจอของเครื่องสแกนซึ่งสามารถมองเห็นหุ่นยนต์ชีวภาพของพวกเขาได้อย่างชัดเจนไม่ว่ามันจะเคลื่อนที่ผ่านไปในส่วนใดของร่างกายของคนไข้ก็ตาม

การเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเป็นไปด้วยความยากลำบาก นอกจากการที่มันจะต้องเคลื่อนที่ผ่านเซลล์เม็ดเลือดแล้ว มันยังต้องเผชิญหน้ากับเซลล์ภูมิคุ้มกันที่คล้ายสิ่งมีชีวิตไร้รูปทรงซึ่งทำหน้าที่เหมือนยามระวังภัยที่แหวกว่ายตรวจตราหาสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายในหลอดเลือดอีกด้วยด้วยความระมัดระวัง

“คุณคิดว่ามันจะผ่านไปไฉน?” ดร.แอนโทนี่ถามด้วยความเป็นห่วงกับภารกิจของ CK 111

“สบายมาก คุณรู้จักมันน้อยไปเสียแล้ว” บัวโรตตอบอย่างมั่นใจ

“แต่เป้าหมายยังอยู่อีกไกล” หมอแอนโทนี่บอก สีหน้าดูวิตกกังวลจนคิ้วขมวดย่น

“จากภาพสแกน หลอดเลือดข้างหน้าค่อนข้างจะบดไปครึ่ง”

จริงอย่างที่ ดร.บัวโรบอก CK 111 สามารถหลบหลีกเม็ดเลือดนับล้านได้อย่างคล่องแคล่ว ถึงแม้จะเกิดการกระทบกระทั่งกันเป็นบางครั้ง อย่างไรก็ตามมันจะต้องระวังเซลล์ภูมิคุ้มกันรูปร่างกระยี้กระยือเป็นพิเศษ เพราะมันอาจเข้าใจว่า CK 111 เป็นผู้รุกรานที่จะต้องถูกกำจัด ถึงแม้ว่า CK 111 ส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นจากเซลล์ของคนไข้เองก็ตาม แต่หุ่นยนต์ชีวภาพอัจฉริยะอย่าง CK 111 ก็สามารถผ่านอุปสรรคไปได้โดยไม่ได้รับความเสียหายใดๆ แม้แต่น้อย

ภาพที่ CK 111 ส่งมายังห้องควบคุมเผยให้เห็นสภาพของผนังหลอดเลือดบางช่วงซึ่งเกราะเกรงไปด้วยก้อนไขมันสีเหลืองสกปรก มันทำให้พื้นที่ภายในหลอดเลือดแคบลงและตีบตันจน CK 111 ต้องหยุดชะงักชั่วคราว

“ดูนั่นสิ” หมอแอนโทนี่ชี้ให้บัวโรดูสิ่งที่ขวางทาง CK 111

“อะไรครับหมอ?” วินเทอร์ถาม เขาชำเลืองดูภาพหลอดเลือดของเขาผ่านทางจอมอนิเตอร์

“เส้นเลือดของคุณมันมีแต่ไขมัน เกาะติดเต็มไปหมด รู้มั๊ย ถึงคุณจะไม่ตาย ด้วยโรคมะเร็ง คุณก็อาจต้องตายเพราะ หัวใจวายเฉียบพลันอยู่ดี”

วินเทอร์ถึงกับขนลุกเมื่อเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นกับสุขภาพของเขา เขาไม่เคยดูแลตัวเองเลยนอกจากทำงานแล้วก็กินทุกอย่างที่ขวางหน้า

“ผมสาบานเลยหมอ ถ้าผมหายจาก มะเร็ง ผมจะทำทุกอย่างที่จะทำให้สุขภาพ ของผมดีขึ้น”

“เรื่องเล็กน้อยคุณวินเทอร์ CK 111 จะจัดการปัญหาเล็กๆ น้อยๆ พวกนี้เอง”

บัวโรบอก เขาเป็นผู้ออกแบบหุ่นยนต์ทำความสะอาดท่อลำเลียงน้ำมันที่สามารถทำความสะอาดผนังท่อน้ำมัน ยาวนับพันไมล์ให้เกลี้ยงเกลาได้อย่างน่าประทับใจ

วินเทอร์มองดูการถ่ายทอดสดการทำความสะอาดหลอดเลือดของเขา เขาได้เห็นลำแสงสีแดงพุ่งออกจากท่อที่ยื่นออกมาจากผนังเซลล์ของ CK 111 ตรงไปยังก้อนไขมัน มันทำให้ก้อนไขมันร้อนขึ้น จนละลายกลายเป็นของเหลวหลุดออกจากผนังหลอดเลือดไหลไปตามกระแสเลือดเพื่อเปิดทางให้ CK 111 สามารถ

เคลื่อนที่ต่อไปได้

“อาวุธของมันร้ายกาจพอตัวเลยนะ”

หมอแอนโทนี่ที่กำกับอาณาจักรของอาวุธของ CK 111 ที่สามารถขจัดอุปสรรคของภารกิจได้อย่างง่ายดาย

“ไม่มีอะไรขวางทางมันได้หรอก เชื้อลีสี่”

บัวโรคยู CK 111 เป็นหุ่นยนต์ชีวภาพที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่เขาเคยสร้างมาเลยทีเดียวน มันเป็นเรื่องที่ยากมาก ๆ ที่เขาต้องติดตั้งระบบกลไกและระบบสมองต่าง ๆ ให้กับส่วนเล็กจิ๋วของเซลล์เนื้อเยื่อสมองที่เขานำมาจากคนใช้นั่นเอง

เพื่อเปลี่ยนมันให้กลายเป็นหุ่นยนต์ชีวภาพอัจฉริยะตัวจิ๋ว

เป้าหมายที่ CK 111 จะต้องไปให้ถึงยังอยู่อีกไกล มันอาจจะต้องใช้เวลาถึง 30 นาทีทีเดียว ที่จะเคลื่อนที่ผ่านไปตามเส้นเลือดและเนื้อเยื่อต่างๆ จนกว่าจะถึงเป้าหมาย มันเคลื่อนตัวเข้าไปในเส้นเลือดเส้นหนึ่งที่แยกออกจากเส้นเลือดใหญ่ซึ่งมันเพิ่งผ่านมา

“มันพบเซลล์มะเร็งแล้ว” หมอแอนโทนี่บอก

CK 111 ส่งสัญญาณบอกในรูปของเสียงหวีดเบาๆ มันค้นพบเซลล์มะเร็ง

ที่แสนจะน่าเกลียดน่าชังอยู่ข้างหน้า มันดูคล้ายดอกเห็ดทรงกลมที่มีกึ่งก้านยื่นออกมารอบๆ เต็มไปหมด เห็นได้ชัดว่ามันลูกกลมจากตับของวินเทอร์มายังกระเพาะอาหาร

“นั่นอะไรนะ?”

วินเทอร์ถาม

“นั่นแหละ เซลล์มะเร็งที่กำลังแพร่กระจายไปยังอวัยวะอื่นๆ ละ” หมอแอนโทนี่ตอบ

“เหมือนเอเลี่ยนจากต่างดาวมากกว่า” วินเทอร์หัวเราะเบาๆ

“ไม่ต้องห่วง CK 111 จะจัดการเอง”

บ๊วโรบอก

CK111 ฟุ้งตรงไปเผชิญหน้ากับเซลล์มะเร็งในทันทีแล้วยิงลำแสงอิเล็กตรอนไปที่เซลล์มะเร็งนั้น ลำแสงของ CK 111 ได้ปล่อยอิเล็กตรอนเข้าสู่เป้าหมายทำให้เซลล์มะเร็งถึงกับหยุดชะงัก มันเปลี่ยนจากเซลล์ที่ก้าวร้าวซึ่งพยายามแย่งชิงอิเล็กตรอนจากเซลล์อื่นๆ กลายเป็นเซลล์ที่แสนสุภาพและน่ารัก

วินเทอร์ตื่นเต้นที่ได้เห็นการต่อสู้อันดุเดือดระหว่างหุ่นยนต์ชีวภาพกับเซลล์มะเร็งที่เกิดขึ้นภายในหลอดเลือดของเขาเอง

“มันรู้ได้ยังไงครับว่าเจ้าสัตว์ประหลาดนั่นคือเซลล์มะเร็ง?” เขาถามด้วยความอยากรู้

“ก็มันตรวจไม่พบอิเล็กตรอนนะสิ” หมอแอนโทนี่ตอบ

“มันได้ผลแฮะ”

บ๊วโรพูดอย่างตื่นเต้นเมื่อได้เห็นผลงานของ CK 111 “มันจะหยุดยั้งการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็งในร่างกายของคุณและชีดวองจำกัดให้พวกมันอยู่กับที่” เขาบอกกับวินเทอร์

“แล้วค่อยโจมตีที่ฐานบัญชาการของมันไหมย์ครับ?”

วินเทอร์จินตนาการราวกับว่า CK 111 คือกองทัพที่กำลังทำสงครามกับข้าศึกซึ่งมีกำลังเหนือกว่า

การไล่ล่าได้เริ่มต้นขึ้นอย่างน่าดู วินเทอร์รู้สึกราวกับกำลังดูการแข่งขันอันน่าตื่นเต้นในวิดีโอเกมโดยมีชีวิตของตัวเองเป็นเดิมพัน CK 111 สามารถถ่ายเทอิเล็กตรอนด้วยลำแสงไปรักษาเซลล์มะเร็งผู้หิวโหยจนพวกมันไม่เป็นพิษภัยต่อร่างกายของเขาอีกต่อไป

CK 111 เคลื่อนที่ต่อไปหลังจาก

จัดการกับเซลล์มะเร็งได้สำเร็จ มันส่งสัญญาณอีกครั้งเพื่อแจ้งว่าเป้าหมายอยู่ข้างหน้าอีกไม่ไกลนัก

“นั่นไง”

หมอแอนโทนี่ชี้ให้วินเทอร์ดูเนื้อร้ายที่กำลังทำลายตับของเขา

“ผมไม่เคยเห็นอะไรน่าเกลียดเท่านี้มาก่อนเลย”

วินเทอร์รู้สึกขยะแขยงภาพที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า มันดูเหมือนชิ้นเนื้อเน่าๆ หรืออสุรกายจากนรกไม่มีผิด เขามองดู CK 111 เคลื่อนที่มุ่งตรงไปยังตับของเขาซึ่งถูกทำลายไปเกือบครึ่งอย่างมีความหวัง เขาคงสามารถใช้ชีวิตอย่างคนปกติได้ในอีกไม่ช้านี้ โดยไม่ต้องทนทุกข์ทรมานกับอาการผลข้างเคียงซึ่งเกิดจากการทำเคมีบำบัดหรือการฉายรังสีเหมือนผู้ป่วยมะเร็งทั่วไป

.....

ลำแสงอิเล็กตรอนจากหุ่นยนต์ชีวภาพ CK 111 สามารถหยุดยั้งการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็งอย่างได้ผลก่อนเนื้อร้ายในร่างกายของวินเทอร์ลดขนาดลงเรื่อยๆ จนอันตรายหายไปจน

หมดสิ้นภายในเวลาไม่กี่วันเท่านั้น แต่ CK 111 ยังคงเฝ้าระวังสถานการณ์และลาดตระเวนไปทั่วร่างกายของวินเทอร์เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีเซลล์มะเร็งหลงเหลืออยู่อีก

“ยินดีด้วยร่างกายของคุณไม่มีเซลล์มะเร็งเหลือแม้แต่เซลล์เดียว และเรากำลังจะเอา CK 111 ออกมา”

หมอแอนโทนี่บอกกับคนไข้ขณะมองดูภาพ CK 111 ทางจอภาพ

...แต่แล้ว...

“พระเจ้า!...นั่นอะไรนะ?”

บิวโรว์ร้องลั่นเมื่อได้เห็นการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้นกับร่างกายของวินเทอร์อย่างรวดเร็ว เซลล์เนื้อเยื่อต่างๆ ภายในร่างกายของวินเทอร์เริ่มเปลี่ยนรูปร่างผิดเพี้ยนไปจากเดิม มันเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลันโดยที่บิวโรว์ไม่เคยคาดคิดมาก่อน

“เกิดอะไรขึ้น?” หมอแอนโทนี่ถาม

“CK 111 มันถูกโจมตีด้วยกลุ่มสารเคมีที่เป็นอนุมูลอิสระและสูญเสียอิเล็กตรอนทั้งหมด ตอนนี้ตัวมันเองได้กลายเป็นซูเปอร์เซลล์มะเร็งไปแล้วและกำลังทำลายล้างก่อกินเซลล์เนื้อเยื่ออื่นๆ”

บัวโรตคตะลึงกับสิ่งที่เกิดขึ้น
“คุณนั่นสิ มันกำลังไล่ล่าเซลล์อื่นๆ
เพื่อแย่งอีเล็กตรอน”

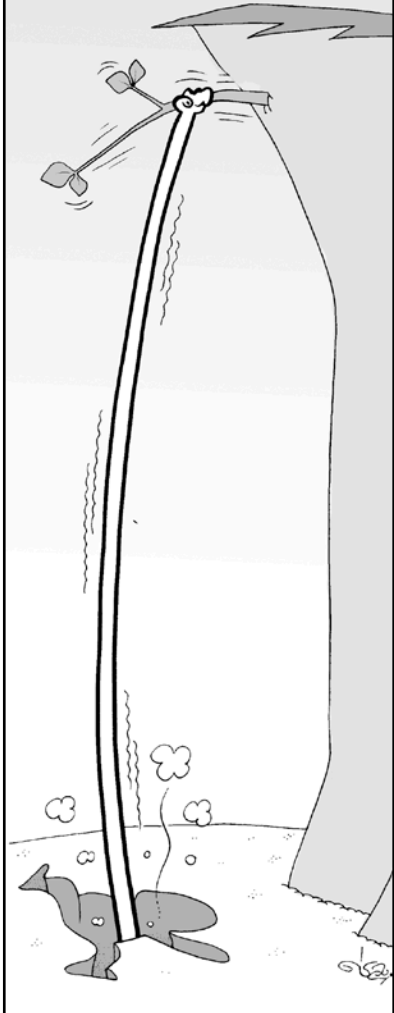
วินเทอร์ดีนทุรนทุรายและส่งเสียง
ร้องลั่นด้วยความเจ็บปวด

ร่างกายของเขาเริ่มเปลี่ยนสภาพ
กลายเป็นก้อนเนื้ออันน่าเกลียดน่ากลัว
เหมือนซากศพอันเน่าเฟะ

...บัดนี้...เซลล์ทรงกลมสีฟ้าใส
ราวกับดาวเนปจูนของ CK 111 ได้กลายเป็น
เป็นเซลล์สีแดงฉาน มันพุ่งตรงไปยัง
บริเวณหน้าอกของวินเทอร์ หนวด
ยุบยับอันน่าเกลียดที่โบกสะบัดไปมา
ราวกับเปลวเพลิงของดวงอาทิตย์ยึด
เกาะหัวใจของวินเทอร์ไว้แน่น มันดูด
กินอีเล็กตรอนจากอวัยวะที่เด่นเรา
อย่างหิวโหย...

เมื่อแมงนากพลัดตกเหว
และคว้ากิ่งไม้ไว้ได้...

ถ้าวันหนึ่งหน้าตาปอยเปลี่ยนไปไม่สวยเหมือนเดิม พี่จะยังรักปอยอยู่มั๊ย

ไม่ว่าปอย
จะเป็นอย่างไร
พี่ก็จะรักจะ

จริงนะ

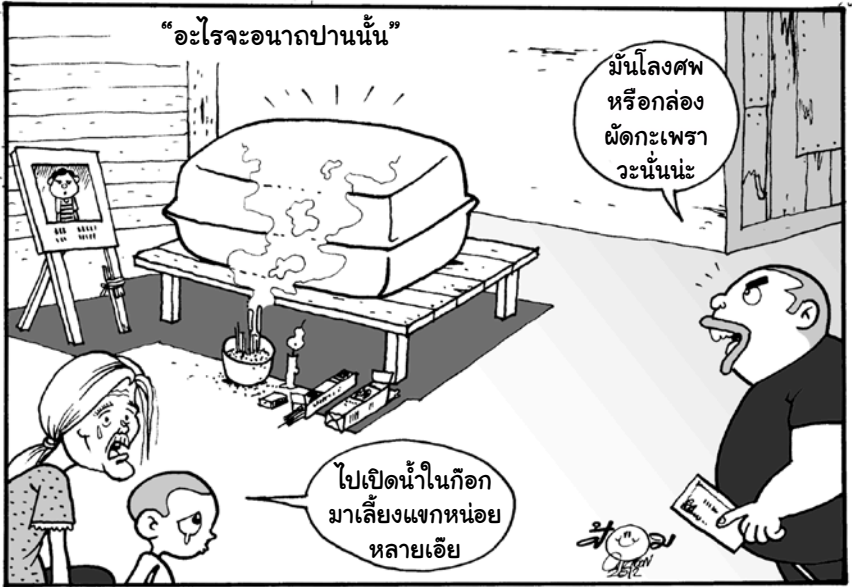
พี่บรรพตคะ อ้อมถามจริงๆ...

ถ้าวันหนึ่งหน้าตาอ้อมไม่ซีเหรเหมือนเดิม สวยหยาดเยี่ยมขึ้น งดงามปานนางฟ้า พี่จะยังรักอ้อมเหมือนเดิมมั๊ย

โถ...ไม่ว่าอ้อม
จะเป็นอย่างไร พี่ก็
รักไม่เปลี่ยนจะ

อย่าปดให้
ดีใจเล่นนะ

“โอ้...เปื้อนหมดเลย...เดี๋ยวพี่ปิดให้นะ..”

พี่ปี่แปรงส่วนตัว
มาด้วย...

“เขากำลังจะพิสูจน์ว่า เมาเหมือนหมามันเป็นยังไงนะ...”

เอือก!

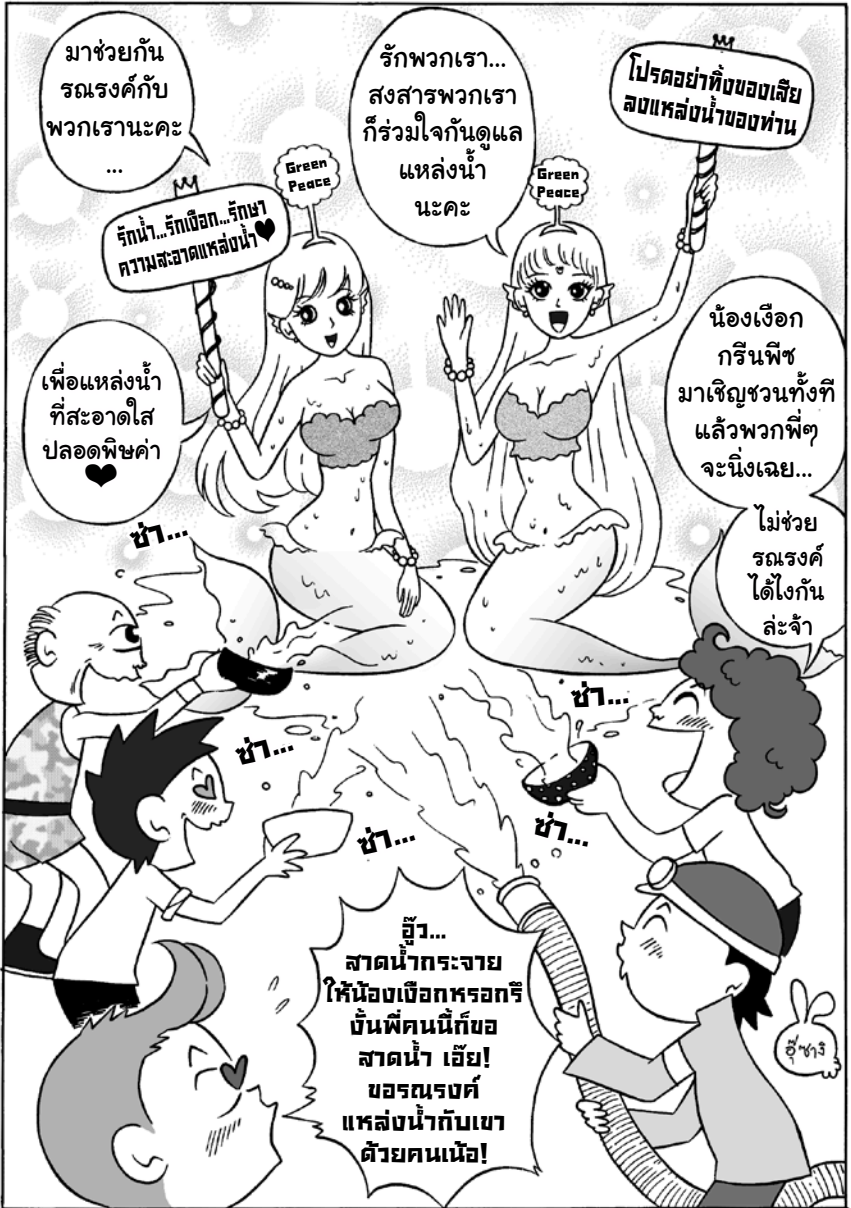
เห็นว่าคนชอบ
พูดกันจัง...

ช่วยตัวย
โจรวิ่งราว

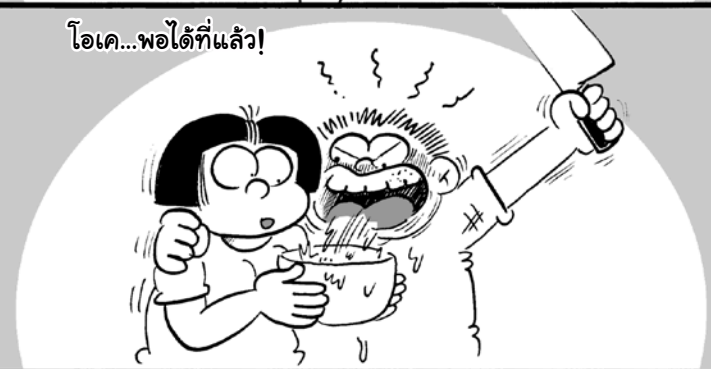

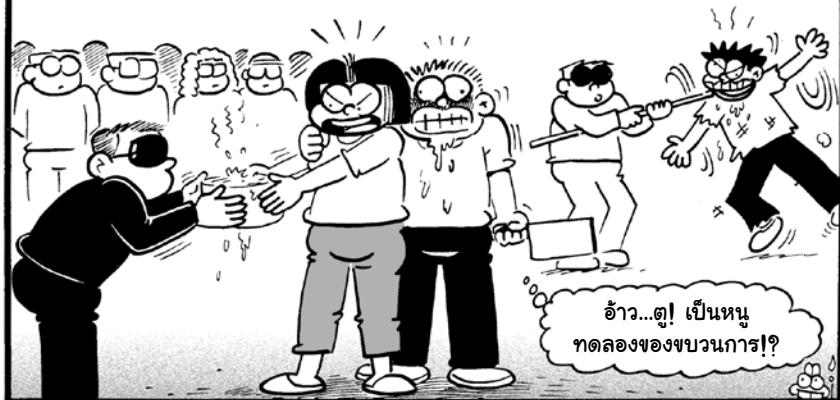
ยากำลังออกฤทธิ์อย่างรุนแรง

โอเค...พอได้ที่แล้ว!

รีบเอาไปสกัดทำสารตั้งต้นผลิตยาบ้าแทนยาแก้หวัด...ต่อไป!

เฮ้ย!
ใช้คุณกรรมการ
เมื่อไหร่จะแยก
นักมวยออกจากกัน
สักทีล่ะเว้ย
หลายยกแล้วนะเฮ้ง

ปล่อย
สักทีสิฟะ

อยากเป็น
กรรมการมั่งอะ

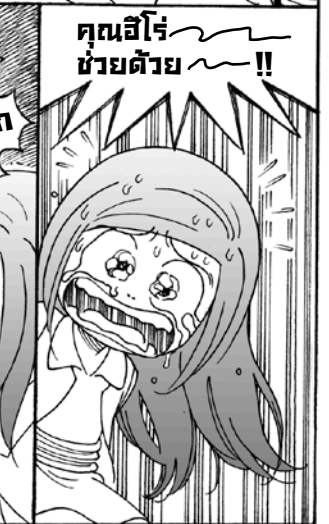
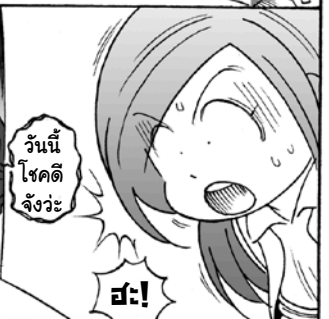

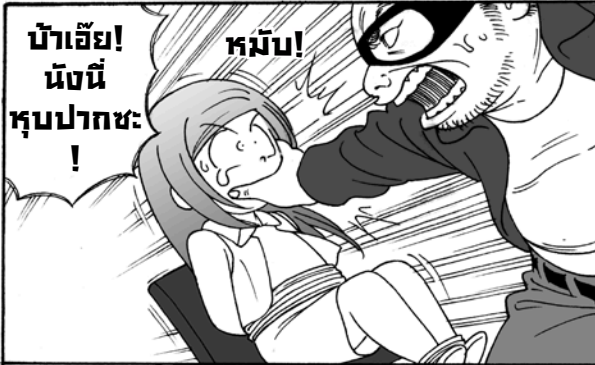
“สำหรับเจ้านายอันเป็นที่รัก มาเล่นกอล์ฟกับก๊วนผมทั้งที
แค่เตะลูกก็โฮลอินวันแล้วนะขอรับ”

“เขาเป็นอดีตมือปืนมาซ่อมยิงปืนนะ”

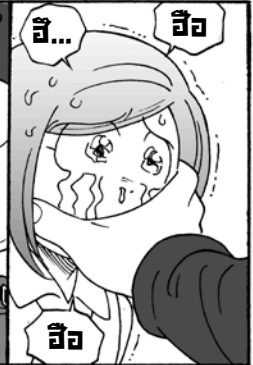

บ้าเอ๊ย!
นี่
หุบปากซะ
!

ห่มบ!

อี...

อี

อี

ถ้ามันได้ยีน
เสียงนี้
มันต้องมาทัน
แน่...

ถึงตอนนั้น
จำได้ช่วยกัน
พอดี...

พี่

โง่คดี
มันคงไม่ได้
ยีน....

เคียด
เคียด

เสียงใจด้วย
เข้าได้ยีน
เสียงนาง
แล้ว
!

ปัง
ตูม

แกจง
ออกห่าง
จากนาง
ซะ

ถ้าไม่ฟังข้า
ข้าจะไม่ปรานี
เจ้า

ไม่มีทาง
ยังใจข้าก็
ไม่ให้หนึ่งนี้
กับเจ้า!

นี่กว่า
วันนี้จะโศก
กลายเป็น
ช่วยแล้วสิ

งั้นก็
เตรียมตัว
หลบ
ตลอดกาล

นั่นไง!
คิดไว้แล้วเจียว
มันต้องมีอาวุธ!

จัดการมันเลยคุณฮีโร่!!

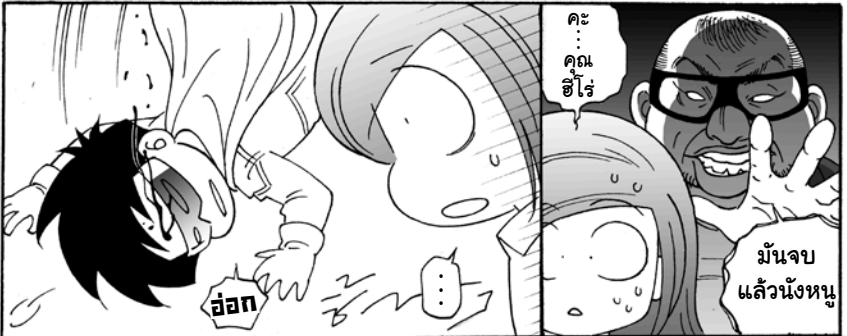

งั้น
ก็ช่วย
ไม่ได้

ตาย
ซะ
ฮ็อก

ปัง!

ฮ๊ะ!

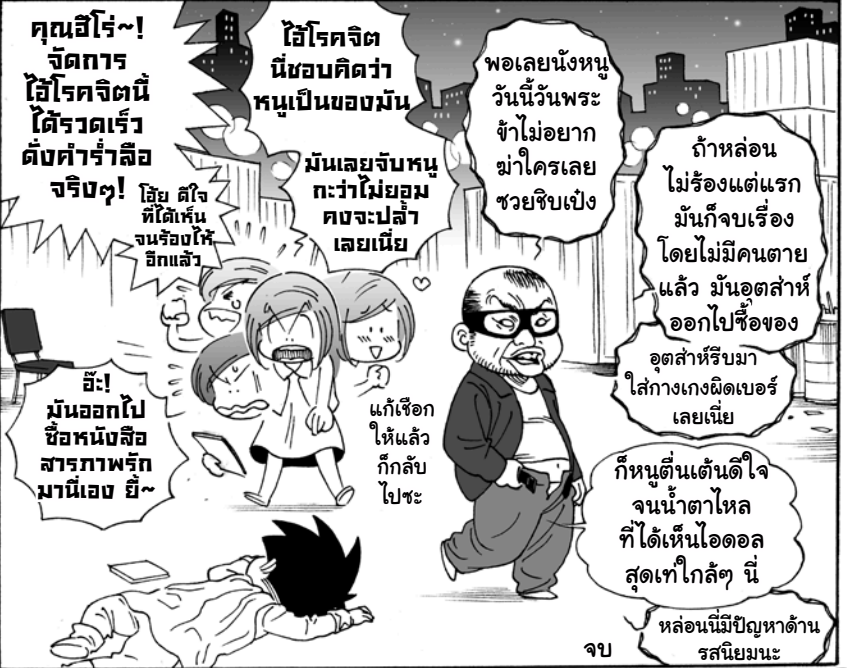
คะ... คุณฮิโร

อ้อก

มันจบแล้วนังหนู

กรี๊ด
คุณฮิโร

คุณฮิโร~!
จัดการ
ฮิโรคจิตนี้
ได้รวดเร็ว
ตั้งตำราสี่
จริงๆ!

ฮิโร คิใจ
ที่ได้เห็น
จนร้องไห้
อีกแล้ว

ฮิโรคจิต
นี่ขอบคิดว่า
หนูเป็นของมัน

มันเลยจับหนู
กะว่าไม่ยอม
คงจะปล้ำ
เลยเนี่ย

พอเลยนังหนู
วันนี้วันพระ
ข้าไม่อยาก
ฆ่าใครเลย
ช่วยจับเบ้ง

ถ้าหล่อน
ไม่ร้องแต่แรก
มันก็จบเรื่อง
โดยไม่มีคนตาย
แล้ว มันอุตส่าห์
ออกไปซื้อของ
อุตส่าห์รีบมา
ใส่กางเกงผัดเบอร์
เลยเนี่ย

ก็หนูตื่นแต่เนติใจ
จนน้ำตาไหล
ที่ได้เห็นไอตอล
สุดเท่ใกล้ๆ นี้

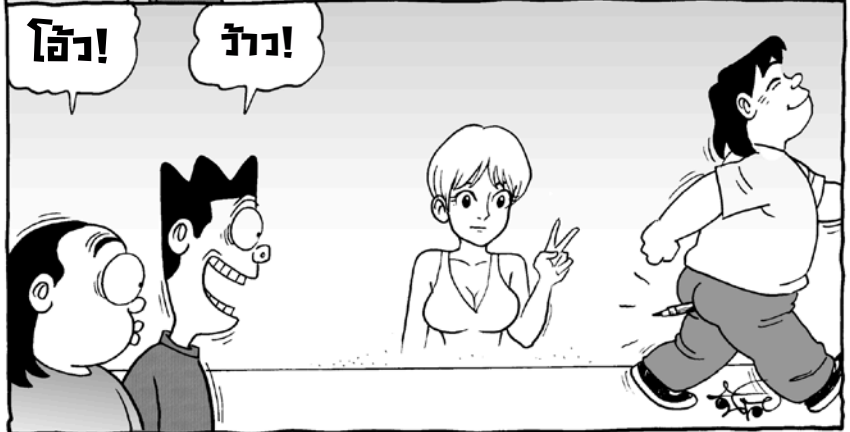
หล่อนนี้มีปัญหาต้าน
รสนิยมนะ

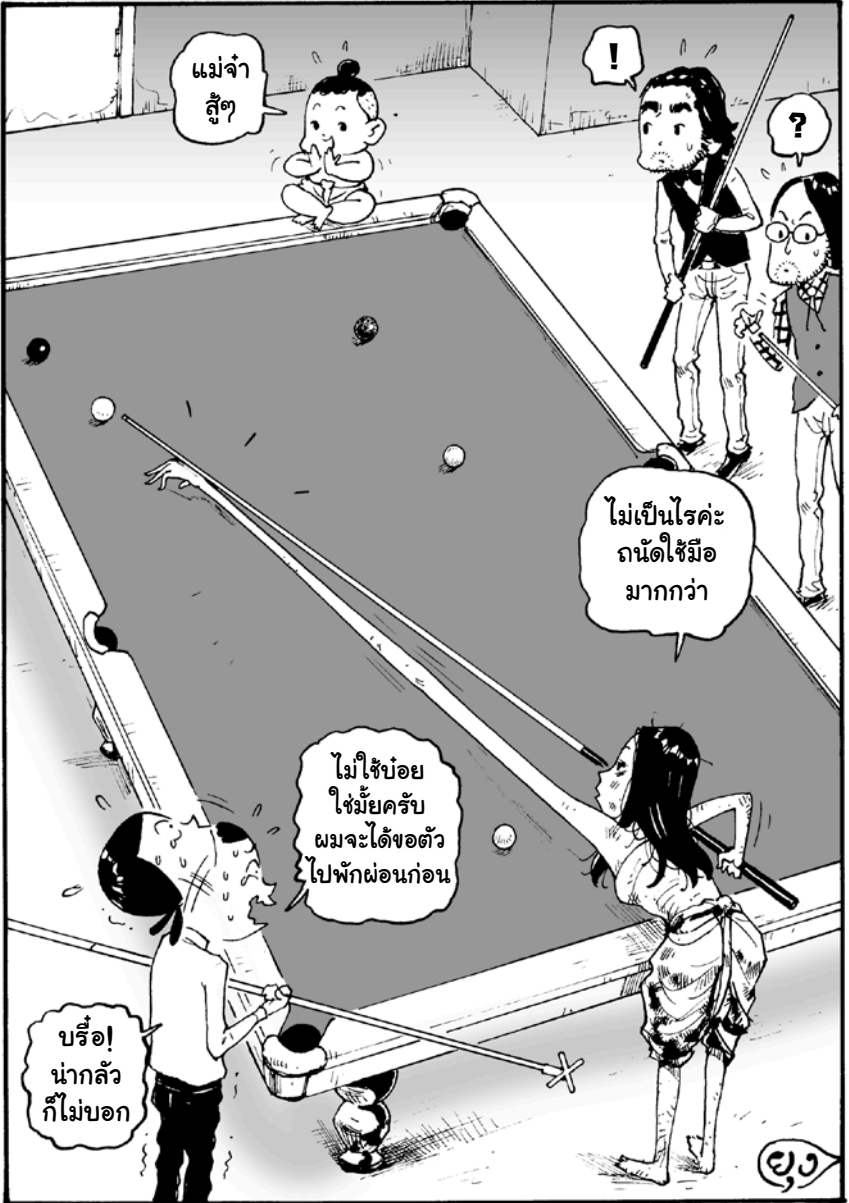
ฮิโร!
มันออกไป
ซื้อหนังสือ
สารภาพรัก
มานี่เอง ยี่~

แกเงือก
ให้แล้ว
ก็กลับไป
ซะ

จบ

BLUES

แม่จ๋า
สู้ๆ

!

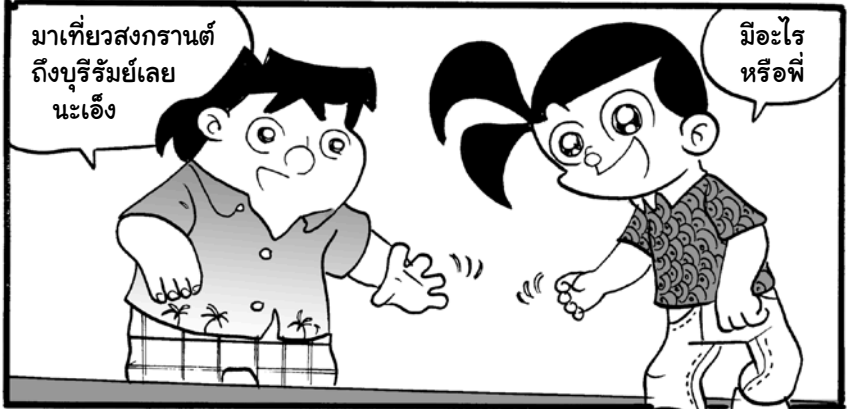
?

ไม่เป็นไรคะ
ถนัดใช้มีม
มากกว่า

ไม่ใช่บ่อย
ไข่มัยครับ
ผมจะได้ขอตัว
ไปพักผ่อนก่อน

บรี้อ!
น่ากลัว
ก็ไม่บอก

ยง

ต่อไปนี่...ขอเชิญพบ
กับนางเอก AV ของแท้
อิชิจิ มัสแคทส์เล่น
ทะเลโฟมได้แล้วครับ

พรวด...

โห...ที่แท้
ก็...

พรวด...

ที่แท้ก็เหม็นส่วนบุญเอาไว้กินคนเดียว!

ฮาจิโกจอมยุทธ์

ฮาจิโกจอมยุทธ์

ฮาจิโกจอม

เถื่อน = ดี

คิดถึงเมีย

ในร้านคาราโอเกะแห่งหนึ่ง

เชษฐา : “คุณไม่ต้องเรียกน้องผู้หญิง
มานั่งกับผมหรอกนะ”

กิตติ : “อ้าว! ทำไมล่ะ มีน้องๆ มาช่วยร้องเพลง ได้บรรยากาศดีออก”

เชษฐา : “ผมเห็นน้องๆ พวกนี้แล้ว ทำให้ผมคิดถึงเมีย”

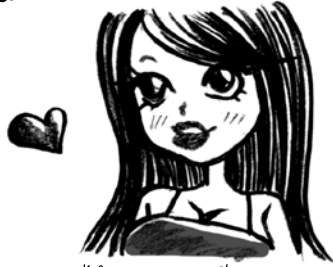
กิตติ : “โอ้โฮ! แสดงว่าคุณรักเมียคุณมาก จิตใจมั่นคงซื่อสัตย์ ใจคุณงามจริงๆ ว่าจะ
ทำให้ผมซึ้งรู้สึกผิดที่ชวนคุณมาเที่ยวซะแล้ว”

เชษฐา : “คุณเข้าใจผิดแล้ว”

กิตติ : “ยังไง”

เชษฐา : “ที่ผมเห็นผู้หญิงอื่นแล้วคิดถึงเมีย ผมว่าทำไมเมียผมไม่ขาว หอมย
สวย อี๋ม น่ารัก น่ากอด ก็เพราะว่าอยากให้เมียผมเป็นอย่างน้องๆ
พวกนี้บ้างนะสิ ทุกอย่างตรงข้ามหมดเลย”

เฟื่องเขียว เกี้ยวบุหลัน

ไม่ต้องกังวล

เวรดีก ณ ห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง มีผู้ป่วยวัยกลางคนหญิงรายหนึ่งมา
ด้วยอาการช็อกหมดสติ คนใช้ที่บ้านเห็นจึงนำส่งโรงพยาบาลอย่างรวดเร็ว พยาบาลใน
ห้องฉุกเฉินรีบเร่งช่วยชีวิตกันเป็นการเร่งด่วน คนใช้ที่พามาส่งให้ข้อมูลว่า

“ดิฉันอยู่บ้านกับคุณนายกันแค่สองคน คุณผู้ชายออกไปทำงานยังไม่กลับบ้านคะ
อยู่ๆ คุณนายก็ล้มหมดสติไปคะ”

เมื่อคุณหมอมาถึงห้องฉุกเฉิน เห็นผู้ป่วยแล้วคุณหมอยิ้มก้มกริ่มและได้สนทนา
กับพยาบาล

คุณหมอ : “คนไข้รายนี้ไม่รอดแน่
หากผู้ป่วยหยุดหายใจ
เมื่อไร คุณพยาบาลไม่
ต้องบีมหัวใจนะครับ”

พยาบาลสงสัยว่าทำไมคุณหมอจึง
พูดเช่นนั้น ทั้งๆ ที่แค่ดูผู้ป่วยแค่ภายนอก แม้แต่ซีพจก็ยังไม่ได้จับ

พยาบาล : “เออ...แต่คุณหมอคะ เรายังไม่ได้ตรวจวินิจฉัยโรคอย่างละเอียดเลย
นะคะ คนพามาส่งก็ไม่ได้บอกด้วยว่าผู้ป่วยมีโรคประจำตัวอะไรหรือ
เปล่า แล้วอีกอย่างญาติผู้ป่วยก็ยังไม่ติดต่อมา มีแต่คนใช้ที่พามาส่ง
โรงพยาบาล ยังไม่มีใครเซ็นชื่อใบยินยอมเลย หากเกิดอะไรขึ้นมา
ญาติผู้ป่วยจะฟ้องร้องทางเราได้นะคะ”

คุณหมอ : “ไม่ต้องเป็นห่วงครับคุณพยาบาล ทางญาติผู้ป่วยไม่เอาเรื่องทางเรา
แน่นอนครับ”

พยาบาล : “คุณหมอแน่ใจได้ยังไงคะ”

คุณหมอ : “ผมเนี่ยแหละ สามีของผู้ป่วย”

อินสว่าง

อึก

หนุ่มสาวคู่หนึ่งกำลังมีชู้กัน ในขณะที่สามีของผู้หญิงกลับบ้านมาพอดี ชายชู้เลย
ต้องกระโดดหนีออกทางหน้าต่างต่างๆ ที่เปลือยล่อนจ้อน เมื่อคนบนถนนเห็นเข้าต่างก็
แตกตื่นกัน ชายชู้รู้สึกอายมาก แต่ก็ไม่รู้จะไปหลบที่ไหนดี จู่ๆ ชายชู้ก็เกิดบึ้งโอดเสียงขึ้น

มาแล้วพูดว่า

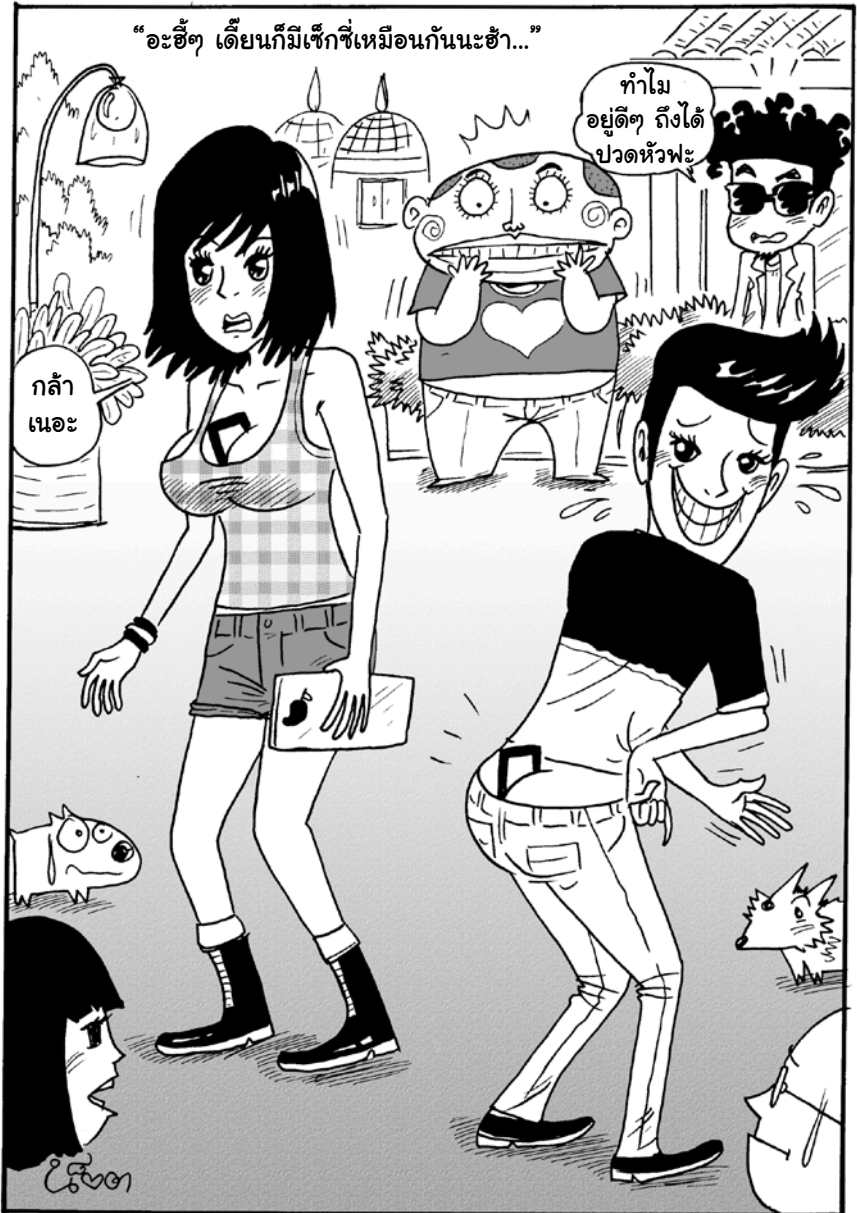
“โอ้! นี่หรือโลกมนุษย์ ช่าง
ต่างกับดาวที่ข้าอยู่ซะเหลือเกิน”

Juree

“อะฮึ่ๆ เตียนก็มีเข้กซี่เหมือนกันนะฮ้า...”

ทำไม
อยู่ติๆ ถึงได้
ปวดหัวพะ

กล้า
เนอะ

อึ้งอึ้ง

“ทั้งสองท่านเป็นคณะกรรมการร่างแนวทางการปรองดองแห่งชาตินี้...”

ห้องประชุม
ใหญ่

ใส่ตะกร้า
ล้างน้ำเราะ!

สุขยอม ♥ ย้อมใจ

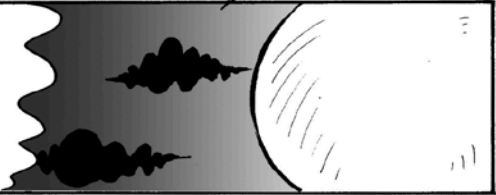

**ว๊าก!!!
แย่แล้ว
พระจันทร์
เต็มดวง**

**มันกำลัง
จะกลายร่าง
เป็นมนุษย์
หมาป่าแล้ว
ทำยังไงดี
ท่านแวน
เฮซิง**

ไม่ต้องกลัว
ขำมีปืนแก๊ปกระสุนเงิน
ออกไปจากเต็นท์แล้ว
จะปราบมันให้ดู

โบริ้ว...ว...ว...

**แต่ผมว่า
ครั้งนี้คงต้อง
ใช้ปืนใหญ่
กระสุนเงิน
แล้วละ**

ว๊าก!

วิถีแห่งโจร...!

แจ๊คกับเมลิตต์ตัวพิเศษ

แก็เห็นว่าเป็นผู้หญิงหรือไร
ถึงได้เอาเมลิตต์ตัวพิเศษ
ไปแลกกับเขามาได้นะ
แล้วนี่เมลิตต์อะไรก็ไม่รู้

เขาบอกว่าพวกเรา
น่าจะได้ใช้
ประโยชน์มากกว่า
เพราะเขาไม่ได้ใช้

เขาบอก
สรรพคุณ
มาแล้ว

แล้วเฮ็ง
ก็เชื่อเขาหรือ
เจ้าแจ๊ค

... อู๋

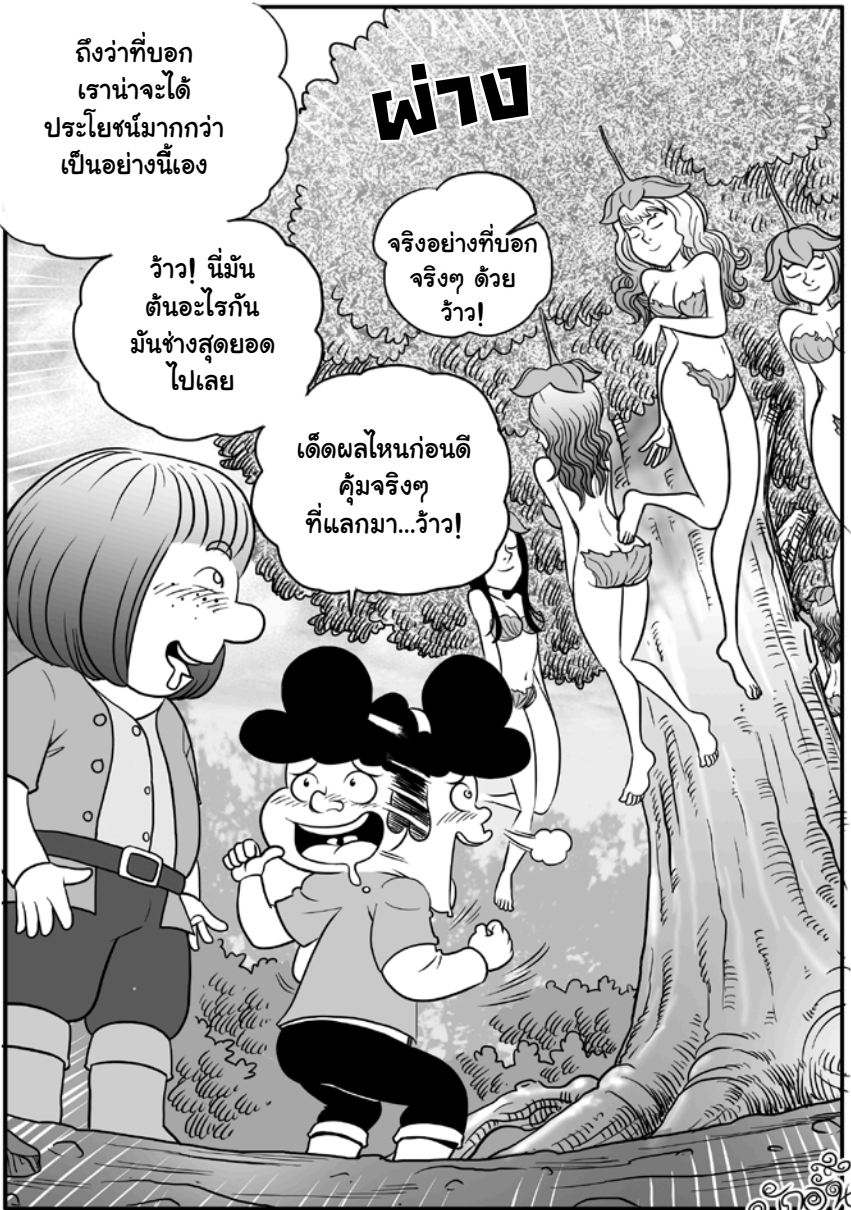
ถึงว่าที่บอก
เราน่าจะได้
ประโยชน์มากกว่า
เป็นอย่างนี้เอง

ว้าว! นี่มัน
ตันอะไรกัน
มันช่างสุดยอด
ไปเลย

ฟ่าง

จริงอย่างที่บอก
จริงๆ ด้วย
ว้าว!

เด็ดผลไหนก่อนดี
คุ้มจริงๆ
ที่แลกมา...ว้าว!

มิติมาโชว์เหมือนกัน

โหไฉน...จีเกียจสันหลังยาวจนขึ้น
เต็มตัวแล้วเอ็ง...

เออ...ทีแรกก็เห็นว่าเข้าทำตืออยู่หรอกกับการมีไอดอลเป็นแบบอย่าง...
แต่นี้แกเลือกเอาสักอย่างได้มัยเฮอะ...!

“เออ...ตุรู้ นกปรอดนะคนนิยมเลี้ยงกันเพราะมันสวย เสียงก็ไพเราะ แต่เอ็งแน่ใจแล้วหรือว่าไอ้ที่มันร้องๆ อยู่นะ มันเพราะจริงอย่างที่เอ็งคิด”

มันอาจจะกำลังตำหนิอยู่ที่ได้
ว่าไอ้ชิว! ไอ้เลว! ปล่อยตุ ปล่อยตุไป
ขิงตุไว้ทำไม ไอ้เลว! ท้าก...ฮ่าๆๆ

ไอ้เงินตนาการซะเสีย

หม่อม

โถ...เจ้าคุณปู่...นอนนี้
ไม่รู้สึกตัวมาหลายเดือนแล้ว

น่าสงสาร
จริงๆ...

หมอครับ...พวกญาติๆ ลงความเห็นกันแล้ว ให้ถอด
เครื่องช่วยหายใจออกเถอะ...เจ้าคุณปู่จะได้
ไปสบาย ไม่ต้องทนทุกข์ทรมาน...

เออจ้ะก็ได้

อ้าว!

เฮ้! หายใจเองได้แล้ว ไม่ต้องมีเครื่องมาขวางทำให้
หายใจไม่สะดวก อึดอัด รำคาญ ทรมานจริงๆ

โสดียังงี้
สบายเรา

บอออกไปหน่อย

ยามเย็น

แสง ไฟหน้าเสาต่องพื้นถนน เสียงเครื่องยนต์คราง กระหึ่มเมื่อทางลาดชันขึ้น รถเก่าๆ คันหนึ่ง กำลังวิ่งลัดเลาะไปตามเส้นทางบนภูเขาสูง อันกั้นดารไร้อุคน มีแต่ป่า ป่า และป่า มันเหมือนเป็นอีกโลกหนึ่งซึ่งต่างจากชีวิตในเมือง รถคันนั้นเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงสุดเท่าที่มันจะสามารถทำได้ คนขับเหยียบคันเร่งเสียวติด เหมือนกับว่าเขาต้องการออกจากเขตเทือกเขาซึ่งร้างผู้คนไปยังถิ่นที่อยู่ของมนุษย์ ซึ่งเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาโดยเร็ว

แต่ทว่ารถมันเก่ามากแล้ว ทุกสิ่งจึงไม่ได้เป็นไปตามที่เขาต้องการ มันเป็นรถดุดสีดมเก่าๆ บุโรทั่ง ถึง

เก็บสิ่งปฏิภูมด้านหลังเขาโหวงเพราะว่า ไม่มีอะไรอยู่ในนั้น สีขาวแต่ดั้งเดิมก็ ถลอกจนคล้ายสีสนิม อักษรข้างตัวถังก็ เลือนรางจนอ่านแทบไม่ออก ท่อไอเสีย ฟันควันดำเหม็นคละคลุ้ง

ภายในรถไม่มีเครื่องปรับอากาศ กระຈกด้านข้างถูกไขลงจนสุดเพื่อให้ลม ได้พัดเข้ามาคลายร้อน ลมเย็นๆ ของยาม ค่ำคืนช่างทำให้สดชื่นแตกต่างกับยาม กลางวันที่ร้อนดับแทบแตก แต่กระนั้น ร่างของคนที่อยู่ในรถก็มีแต่เหงื่อเปียกชุ่ม

'ไอ้หนู' เด็กหนุ่มวัยยี่สิบเป็นผู้ช่วย คนขับนั่งเอนตัวติดกับเบาะ พาดขาทั้ง

สองข้างไว้บนขอบหน้าต่างและยื่นขาออกนอกตัวรถ นัยน์ตาปรีอเหม็นจะหลับแต่ไม่หลับ เนื้อตัวของเขามอมแมมสกปรกไปหมด ที่มีมือและขากางเกงเปรอะเปื้อนดินโคลน เสื้อผ้าก็ชุ่มไปด้วยเหงื่อไคล บริเวณนี้ไม่มีรอยถลอกเป็นรอยแดงๆ

‘ซัย’ เองก็เช่นกัน เขามีสภาพไม่ต่างอะไรกับไอ้หนูผู้เป็นลูกน้อง เขาทั้งเหน็ดเหนื่อยและรู้สึกกลัว จิตใจหนักอึ้ง ไม่เคยมีครั้งไหนเลยที่เขาจะรู้สึกแย่มากครั้งนี้

ซัยอยากจะรีบกลับไปให้ถึงบ้านอาบน้ำกินข้าวแล้วล้มตัวลงนอน เขาอยากจะจบวันแย่ๆ นี้ซะที

เสียงกึ่งกังดั่งขึ้นด้านหลังเบาะเมื่อรถขับผ่านพื้นที่เป็นหลุม ไอ้หนูสะดุ้งเฮือกหันไปดูทันที เมื่อเห็นว่าเป็นด้ามของจอบที่วางอยู่ด้านหลังเบาะนั่งที่บังเอิญไปกระแทกตัวรถเข้า เด็กหนุ่มถึงกับเป่าปากโล่งอก ก็เสียงนั้นมันยังหลอนอยู่นี่นะ

ทุกครั้งที่เกิดสะเทือนเพราะหลุมบนถนน เจ้าจอบอันนั้นมันก็ไปกระแทกตัวรถเสมอ เสียงดังกังกัสะท้านในความมืด

“เอามันไปโยนทิ้งซะ” ซัยบอกกับไอ้หนูด้วยความรำคาญก่อนจะเหยียบเบรก

รถจอดสนิทอยู่ตรงขอบทาง ด้านข้างเป็นปากรโนหุบเขาสูงชัน แสงเหลือองนวลของเสาไฟฟ้าที่อยู่ห่างออกไปมองดูคล้ายแสงนิงห้อย

ไอ้หนูเปิดประตูรถ เอนเบาะนั่งมาด้านหน้าแล้วเอื้อมไปหยิบจอบอันนั้นแล้วเด็กหนุ่มก็เดินไปตรงที่กั้นขอบทางมองหาจุดดีๆ ที่จะโยนของในมือทิ้งไป เมื่อหาเจอแล้วมันก็ยกจอบอันนั้นขว้างไปแรงที่สุดเท่าที่จะทำได้ จอบอันนั้นลอยคว้างอยู่กลางอากาศ ดินที่เกาะอยู่ที่ปลายจอบก็หลุดกระเด็นออกมา

ทั้งคู่มองดูจอบ ไม่ได้รู้สึกเสียตายอะไรมากนักเพราะเป็นของที่ขโมยมา จอบลอยละลิวไปหล่นตู่บลงกลางดงไม้หนาที่บมีเสียงดังสวบมาให้ได้ยินเบาๆ

ไม่กี่วินาทีต่อมาซัยก็ขับรถออกจากที่นั่น ไอ้หนูก็นั่งกึ่งนอนในท่าเดิม ทั้งคู่ภาวนาให้เจอผู้คนโดยเร็ว

รถวิ่งผ่านโค้งแล้วโค้งเล่า ที่สุดก็ผ่านยอดเขามองเห็นเส้นทางขาลง ซัยเริ่มคลายใจลงเพราะรู้ว่าเมื่อผ่านเส้นทางลงเขาไปจะเจอบ้านคน เจอสิ่งมีชีวิตที่หายใจได้ ซัยบเขยื้อนได้

“คูสีพี่ชัย นักรถบรรทุกนี่” ใ้่น้อยบอกเมื่อเห็นแสงไฟจากรถบรรทุกวิ่งสวนมา ไบหน้าเริ่มมีรอยยิ้ม “ดีจริงๆ นะพี่ที่เริ่มมีผู้มีคนบ้าง”

“เออ” ชัยขานรับสั้นๆ ในใจก็รู้สึกดีเช่นกัน

“ฉันอยากจะกินอะไรร้อนๆ จังพี่ชัย ถ้ามีใจขายก็ดีสิ”

“ใครเขาจะมาขายใจตอนนี้ เองนี่กลัวจนเพื่อน”

ใ้่น้อยได้ฟังก็ยิ้มแห้งๆ อดมองดูนาฬิกาไม่ได้ ตีสองครึ่งคงไม่มีใครขายใจจริงๆ นั่นแหละ มันนึกเสียตาย แต่เอาเถอะ ตอนนีใ้่น้อยโล่งใจจนเริ่มหิวแล้วท้องของเขาเริ่มร้องโครกคราก

“ซัปรเร็วๆ เลยพี่ชัย ฉันใจร้อนเต็มทีแล้ว”

“เออๆ”

ใ้่น้อยเริ่มอารมณ์ดีก็ผิวปากฟังไม่เป็นเพลง นึกถึงข้าวร้อนๆ นึกถึงแฟนสาวของมัน มันอยากจะกลับไปพบหล่อนเต็มที ถึงการมาทำงานคราวนี้จะไม่ได้ค่าแรงก็เถอะ มันก็ยอมกลับไปโดนหล่อนตำ ใ้่น้อยแยมยิ้มเมื่อนึกถึงสาวเจ้า นัยน์ตาหวานซึ้ง ปากเรียวยำได้รูป อองามคูนั่น เสียงเรียก

พี่น้อยจ๊ะ พี่น้อยจ๋า สำหรับเด็กหนุ่มอย่างมัน ซึ่งดอกรักร่ำกำลังเบ่งบาน ไม่มีอะไรอีกแล้วที่จะพาให้กระชุ่มกระชวยเท่านี้

‘ถึง ถึง ถึง’

ใ้่น้อยสะดุ้งหน้าซิดเผือด ผันหวานเมื่อครุ่นใจงายไป ชัยเองก็ตกใจไม่แพ้กัน แต่เขายังกุมสติมันไม่แตกตื่น

“เสียงอะไรอะ ใ้่น้อยหันไปดูซิ มีอะไรกระแทกรถอีกกริปเล่า”

“ไม่มีพี่ ด้านหลังไม่มีอะไรเลย”

ใ้่น้อยรีบบอกทันทีที่ยังไม่ทันจะหันไปดู

“แนใจเรอะ” ชัยถามย้ำหน้าเครียด

ใ้่น้อยพยักหน้า ชักเท้ากลับเข้ามา นั่งตัวตรง สายตามองไปข้างหน้า

“คุณพระคุณเจ้า ช่วยลูกด้วยเถอะ”

ชัยพรั่ภาวนานึกถึงพระถึงเจ้าที่เขานับถือ

‘ถึง ถึง ถึง’

เสียงนั่นอีกแล้ว เสียงอันคุ้นหู มัน

ดังมาจากดังเก็บสิ่งปฏิภูมด้านหล่ง

“พี่ชัยทำไงดีพี่” ใ้่น้อยถามเสียง

สั้นเริ่มปอดแหก

“เอ็งไม่ต้องกลัว นึกถึงพระถึงเจ้า

เอาไว้ พวกมันไม่กล้าทำอะไรหรอก”

“แต่พี่...”

“เอาน่าเอ็งเชื่อข้า อีกนิดเดียวก็จะ

ลงเขาผ่านย่านชุมชนแล้ว เราก็น่าจะรอดแล้วละ”

อากาศหนาวยะเยือกพัดเข้ามาในรถ ใ้่นุ้ยนั่งตัวสั่น ไม่ใช่เพราะจากความหนาว แต่เพราะความกลัว มันไม่รู้ว่าอะไรจะโหดโหดดีที่ทำให้ตัวมันตกอยู่ในสภาพนี้

ใ้่นุ้ยหวนนึกกลับไปตอนนั้นที่มันได้ยินเสียงนี้เป็นครั้งแรก ตอนนั้นใกล้จะสี่โมงเย็นแล้ว อากาศร้อนอบอ้าวที่เดียว เด็กหนุ่มกำลังนั่งคุยแจ๊ซแจ๊ซเป็นเพื่อนชายผู้เป็นลูกพี่ขณะขับรถมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ

ชายขับรถโดยพยายามเลี้ยงด้าน

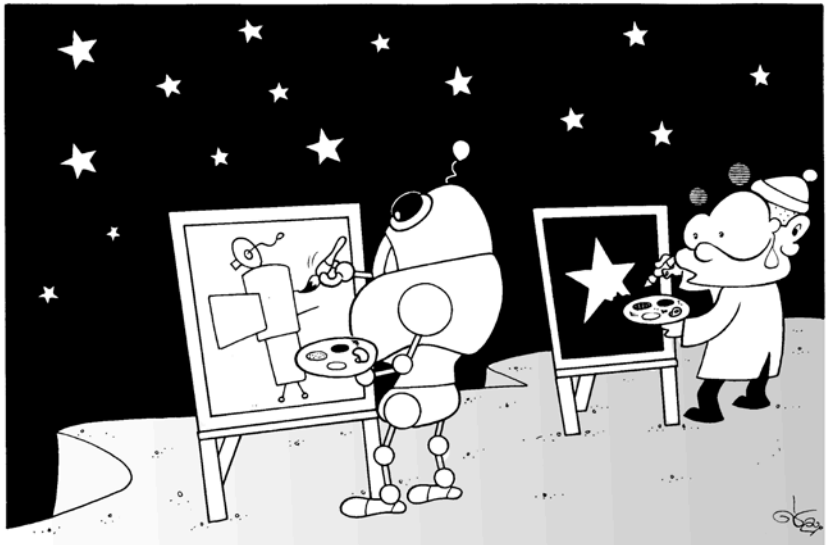
ตรวจ หลีกเลี้ยงเส้นทางหลวง ไปตามเส้นทางที่ผู้คนไม่ค่อยรู้จัก ตัดผ่านเส้นทางลัดบ้างเป็นบางครั้ง

แล้วเสียงนั้นก็ดังขึ้น มันดังเป็นจังหวะสม่ำเสมอ ไม่เข้าไปไม่เร็วไป

“โอ๊ย! หนวกหูจริงๆ” ใ้่นุ้ยโวยวาย นึกรำคาญก่อนจะตะโกนกลับไป “เจ็บบๆ หน้อยโว้ย อยู่กันนิ่งๆ สิวะ”

ชายยิ้มเมื่อเห็นลูกน้องหัวเสีย ก่อนจะบอกให้เด็กหนุ่มใจเย็นๆ

“ร้อนก็ร้อนยังจะมาทำเสียงดังอีก ใ้พวกนี้ ท่าทางพวกมันคงจะติ้ใจกันที่พากันลักลอบข้ามชายแดนมาได้ จริงมั๊ยพี่ชาย”

“เออ ก็คงจริง” ซัยตอบก่อนจะยิ้ม
เมื่อนึกถึงเงินก้อนโตที่จะมาถึงมือเมื่อเอา
สินค้าเที่ยวนี้ไปส่งถึงมือเจ้านาย

“มีผู้หญิงสาวด้วยนะ พี่เห็นมั๊ย ที่
ผมยาวๆ นะ หน้าตาดีเสียด้วยนะ” ใ้่น้อย
ยักคิ้วหล่ตวตาให้ลูกพี่มัน

“เฮ้ย อย่าคิดอะไรทะเล่่งๆ เซี่ยวนะ
เอ็ง ของของเจ้านายเอ็งทำบุบสลายโดน
กระที่บนานา”

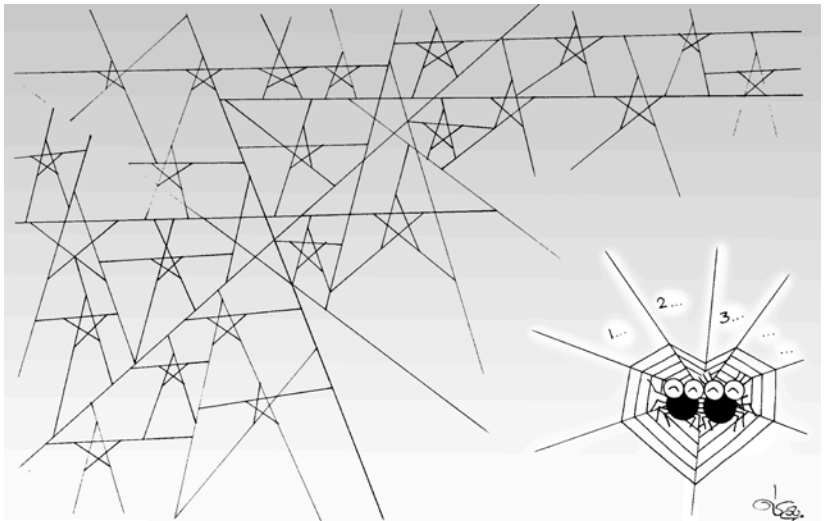
“โอ้ รายนี้นะก็คงไม่แคล้วถูกส่งไป
อาบๆ นวดๆ พวกเสียกระเป่าหนักหรรอก
ยังงี้ก็ต้องบุบสลายอยู่ดีนั่นแหละ เข้าดูสิ
ทุบอีกแล้ว”

ใ้่น้อยสายหน้าอย่างหัวเสียเมื่อ
ได้ยินเสียงนั้นอีก

แต่คราวนี้เสียงนั้นค่อนข้างว่าเดิม ซัย
ยกมือปิดแมลงวันที่บินเข้ามาตอมหน้า
ด้วยความรำคาญ อากาศยิ่งร้อนอบอ้าว
ด้วยแล้ว เจ้าแมลงพวกนี้ยังมากวนอีก
ใ้่น้อยเห็นเข้าก็ขำ

“พี่รู้มั๊ยแมลงวันพวกนี้มาจากไหน”
ใ้่น้อยถามยิ้มๆ ซัยสายหน้าบอกว่าไม่รู้

“ก็จากถึงด้านหลังนั่นแหละ” ใ้่น้อย
เฉลย “ก็คราวที่แล้วที่ขนส่งสินค้านะ ใ้
พวกนั้นทั้งอี่ทั้งจี่ทั้งไว้เพียบ ฉันทัดัน
ลื้มทำความสะอาดเสียฉิบ มาเปิดอีกทีก็

ตอนตอนพวกนี้มันเข้าไปนั่นแหละ มีทั้งแมลงวันตั้ยุงบินกันให้ทิ้ง กลิ่นก็เหม็นชวนแหวะ”

“น่าสงสารพวกมันวะ ต้องเบียดๆกันอยู่ในนั้น กว่าที่จะถึงที่หมายก็หลายชั่วโมง”

ชัยว่า นึกเวทนาอยู่ในใจ แล้วจับปล้นกลางร่ายบางอย่างก็แล่นเข้ามาในจิตใจ เขาเหยียบเบรกทันที เสียงล้อดกับพื้นถนนดังเอี้ยดลั่นไปหมด คนขับรถที่ขับตามมาด้านหลังก็ตกใจเบี่ยงรถออกด้านขวาเพื่อหักหลบ เมื่อขับพ้นไปได้ก็ไขกระจกลงพร้อมด่าเสียงลั่นถนน ใ้ญ่เองก็นั่งเพลินๆ พอลูกพี่เหยียบเบรกตัวก็พุ่งไปข้างหน้าหัวเกือบกระแทกกระจกหน้ารถ

“อะไรวะพี่ชัย มีหมาวิ่งตัดหน้ารีง” ใ้ญ่ร้องถามเสียงหลง หันมามองดูลูกพี่มันด้วยความตระหนก เด็กหนุ่มเห็นใบหน้าของลูกพี่ขาวซีด ริมฝีปากสั่นระริกเหมือนตกใจกลัวอะไรสักอย่าง

“เป็นอะไรไปพี่” ใ้ญ่ถามเมื่อเห็นสีหน้าลูกพี่แปลกไป

ชัยไม่ตอบ เขาค่อยๆ เปิดประตูรถแล้วกระโดดลงไป เดินเข้าไป ไปที่ด้านหลัง ใ้ญ่เห็นดังนั้นก็ตามลงไปด้วย ชัยยืน

เหม่อมองบันไดเล็กๆ สำหรับใช้ปีนขึ้นไปบนถังที่มีฝาปิดอยู่ ฝาถูกตัดแปลงเล็กน้อยเพื่อใช้สำหรับการลักลอบขนคนเข้าประเทศ

“ใ้ญ่ เอ็งแน่ใจนะว่าเปิดรูระบายอากาศแล้ว” ชัยถามพลางมองไปที่ลูกน้องคนสนิท

ใ้ญ่ได้ฟังก็เกิดนึกอะไรขึ้นมาได้ เด็กหนุ่มนึกทบทวนดูแล้วก็บอกออกไป

“เปิดแล้วพี่ ฉันแน่ใจ”

ชัยนึกทบทวนดู เขาและใ้ญ่เป็นคนลงมือทำช่องอากาศเองกับมือ ช่องอากาศเล็กๆ มีอยู่ทั้งด้านหน้าและหลังของถัง มันเป็นรูเล็กๆ ไว้พื่อให้อากาศเข้าไปได้ ปกติจะใช้แผ่นสติ๊กเกอร์รูปภาพต่างๆ ปิดอำพรางเอาไว้

“ปีนขึ้นไปดูสิ” ชัยสั่ง

ใ้ญ่ยัดออดเล็กน้อย แต่ก็ปีนขึ้นไปโดยดี หัวใจของทั้งคู่เต้นระรัว ต่างนึกภาวนาอย่าให้เกิดเรื่องอย่างที่นึกไว้ในใจเลย

เสียงเหล็กที่ล็อกประตูถูกหมุนออก ชัยยืนตัวเ็นรอลุ้นอยู่ด้านล่าง หนึ่งนาทีก็แล้ว สองนาทีก็แล้ว ทุกอย่างก็ยงเงียบงันจนเกือบๆ จะห้านาที่นั่นแหละที่ชัยหมดความอดทน เขาปีนขึ้นไปอย่างรวดเร็ว ปาก

ก็ตะโกนร้องถามไฉนอยู่ลั่น เมื่อป็นขึ้นไป เขาเห็นไฉนอยู่มุดหัวเข้าไปในช่อง ร้างของ มันชะงักค้างอยู่ตรงนั้น

“ไฉนอยู่” ชัยตะโกนลั่นพลางกระซอกเด็กหนุ่มขึ้นมา

ภาพแรกที่ชัยเห็นคือใบหน้าของเด็กหนุ่มผู้เป็นลูกน้อง ใบหน้านั้นยากจะอธิบายได้ มันเหมือนกับคนที่กำลังร้องไห้ คนที่กำลังเจ็บปวดแสนสาหัส คนที่กำลังจะเป็นบ้า คนที่กำลังตกใจสุดขีด ใบหน้านั้นบิดเบี้ยวตาเบิกกว้างจนแทบจะลนออกมา สติของเด็กหนุ่มดูเหมือนจะขาดหายไป

“เกิดอะไรขึ้น” ชัยถามเสียงสั่น สายตาไม่ได้ละจากใบหน้าของลูกน้อง

ไฉนอยู่ไม่พูดอะไร เพียงยกมือสั่งๆ ซี้ไปในรูด้านล้าง ชัยไม่รอช้า เขารีบก้มชะโงกลงไปดู ทันทีที่เห็นภายในนั้นมันมีแต่ความมืด มีแสงลอดจากรูประตูเพียงน้อยนิดเนื่องจากเป็นเวลาใกล้ค่ำ กลิ่นเหม็นๆ หื่นๆ ลอยมากระทบโสต ชัยถึงกับเบือนหน้าหนี มันเหมือนกลิ่นของเสียที่ถูกถ่ายออกมาสดๆ ร้อนๆ

ชัยกลับใจก็มลงไปมองอีกครั้ง เขา รออยู่ไม่นานนักสายตาก็ปรับตัวได้ และเมื่อเห็นว่าอะไรเป็นอะไรเขาก็แทบหิวดีร้อง

ออกมา

ภาพตรงหน้ามอดดูคล้ายกับตุ๊กตาที่ไร้ชีวิตเยียดเสียดทับกันอยู่ตรงนั้น มีท่าทางของการดิ้นรน แก่งแย่งกัน สีหน้าของทุกคน บ่งบอกถึงความทรมาน ชัยมองหารูอากาศ เขาจดจำได้ว่ามันอยู่ตรงไหนบ้าง แต่ตอนนี้ เขามองไม่เห็นมันเลย รูอากาศทุกรูถูกร่างของหลายคนปิดทับ ชัยเดาเอาเองว่าเมื่อพวกเขาเริ่มหายใจไม่ออก ต่างก็พากันไปที่ช่องนั้น เพียงแต่มันเป็นช่องเล็กๆ พอมีร่างหลายคนมาเบียดอยู่ตรงนั้นอากาศก็ไม่สามารถผ่านเข้ามาได้ เมื่อหายใจไม่ออก พวกเขาเริ่มแตกตื่น มีอยู่หลายคนที่กำลังมือเกร็งกระแทกไปที่ตัวถึง นั้นคงเป็นเสียงดังถึงขั้นที่เขากับไฉนอยู่ได้ยินนั่นเอง แต่ทุกอย่างก็สายไปแล้ว มัจจุราชมารเร็วกว่า มันคร่าหลายสิบชีวิตไปในนั้นไป ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก

ชัยรู้สึกว่าจะอยากจะอาเจียน เขาถอยกายออกมาจากตรงนั้นช้าๆ ก่อนจะค่อยๆ ปีนลงมา เดินโซเซมาหยุดอยู่ข้างไฉนอยู่ที่ บัดนี้ทั้งหมดแรงอยู่บนพื้นถนน

“มีใครรอดมั๊ยพี่ชัย” ไฉนอยู่ถามอย่างสิ้นหวัง

ชัยส่ายหน้า รู้สึกล้าคอแห้งส่งเสียงไม่ออก เขาได้แต่ส่ายหน้า

เวลาผ่านไปชายทั้งสองได้แต่เหม่อลอยอยู่ตรงนั้น ท้องฟ้าก็ใกล้มืดเต็มที ชัยรู้สึกจนตรอก ความรู้สึกผิดมีอยู่เต็มอก เขาไม่ใช่ฆาตกรโรคจิตที่ชอบฆ่าคน แต่ที่เขาเพิ่งทำการฆาตกรรมหมู่ไป ชากศพเคลื่อนกลาดยังอยู่ตรงหน้า ชัยรู้สึกคลื่นไส้ เขานึกสาปแช่งตนเองที่โลกมาก เห็นว่ายิ่งได้คนมาเยอะก็ได้เงินเยอะ ทุกอย่างเกิดขึ้นเพราะความโลภแท้ๆ

ชัยสุดลมหายใจเข้าปอดลึกๆ พยายามทำให้กล้า เขารู้สึกว่าตนเองจะอยู่ตรงนี้ตลอดไปไม่ได้ ถ้ามีใครมาเห็นเข้า คนคนนั้นอาจจะรู้สึกถึงความผิดปกติและแจ้งตำรวจ และถ้าเป็นแบบนั้นเขาก็ใช้น้ำคงไม่แคล้วที่จะติดคุกตลอดชีวิต

ชัยป็นไปยังที่นั่งคนขับแล้วหยิบโทรศัพท์มือถือถือโทร.หาเจ้านายพร้อมทั้งอธิบายเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง เสียงแผดคำของการทำงานที่ไม่ได้เรื่องดังลอดออกมาเป็นเสียงชายแหลมๆ เล็กๆ ชัยอดทนอดกลั้นฟังอยู่นาน จากนั้นจึงถามกลับไปว่าจะให้ทำยังไงต่อไป

“พวกเธอก็เอาศพไปฝังซะสิ ฝังให้ดี ให้มืดซิดในที่ที่ห่างไกลผู้ไกลคนด้วย”

ช่างไม่มีการไต่เตี้ยเลย ชัยคิด พอ

หมดคุณค่าก็ทิ้งขว้าง ชัยวางสาย หันไปสั่งไอ้บุญ เมื่อเด็กหนุ่มได้ยินว่าต้องทำอะไรต่อก็ถึงกับมือไม้สั่น

“พี่แน่ใจนะว่าไม่ได้ฟังผิด” ไอ้บุญถามย้ำ

“เอาไปเถอะยิ่งเร็วยิ่งดี” ลูกพี่สั่ง

ไอ้บุญรู้สึกว่่าพื้นดินหมุนคว้างคว้าง เขาคิดอะไรไม่ออกอีกแล้วในตอนนี้ได้แต่ทำตามคำสั่งเท่านั้น แม้จะรู้สึกว่่าสิ่งที่ทำมันช่างไร้เหตุผลสิ้นดี ภาพหญิงสาวประเทศเพื่อนบ้านยังตราตรึงอยู่ในใจ รอยยิ้มของหล่อนและเสียงหัวเราะที่ตั้งก้องอยู่ในใจ ไม่น่าเชื่อว่าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงให้หลังหล่อนจะกลายเป็นร่างไร้วิญญาณ

ชัยวางแผนทำที่เป็นขอเช่าห้องน้ำที่บ้านชานาหลังหนึ่ง ตอนนั้นค่าแล้ว คนในบ้านกำลังล้อมวงกินข้าว พวกเขาี่ยมแย้มแจ่มใสยอมให้ชัยเข้าไปใช้ห้องน้ำได้ แถมยังชวนกินข้าวกินปลาเสียดด้วย ชัยปฏิเสธ อ้างว่าต้องรีบไป นึกในใจขอให้อไอ้บุญขโมยเครื่องมือเครื่องมืออะไรมาได้สักอย่างหนึ่ง

คำขอของชัยเป็นผล จอบอันหนึ่งถูกไอ้บุญขอมมาได้ ทั้งสองไม่รอช้าทำการเสาะหาที่ฝังศพทันที ชัยขับรถเข้าไปในเขต

เขาสูง เขาอาศัยความทรงจำที่ต้องขับรถ
ท่องไปมาแถวนี้บ่อยๆ ในที่สุดก็หาที่กรำง
ได้แห่งหนึ่ง เป็นชายปามีต้นไม้ขึ้นรก ชัย
ขับรถลุยเข้าไปในนั้นอย่างยากลำบาก

เมื่อจอดรถทั้งสองแทบไม่อยากจะ
ก้าวลงมาเลย รอบข้างมีตสนิท เสียงนก
กลางคืนร้องสลับกับเหล่าแมลง ลมพัดพา
กิ่งไม้ไหวดังซู่ซ่า มันเป็นคืนเดือนมืดไร้ซึ่ง
แสงจันทร์

“รีบๆ จัดการให้เสร็จไปเร็วๆ เข้า
เถอะ” ชัยร้องบอกเด็กหนุ่ม “จะได้ออกไป
จากที่นี่เสียที” เขาว่าแล้วกระโดดลงไป

ไอน์นุ่ยก็ไม่มีทางเลือกอื่นอีก เมื่อลูกพี่
ลงไปแล้วมันก็คิดว่าจบแล้วโดดลงจากรถ
ตามไปติดๆ ทั้งสองมองหาที่กว้างๆ เพื่อ
ขุดหลุม หลุมนั้นต้องทั้งกว้างและลึกพอ
สำหรับศพจำนวนมาก ทั้งสองตกลงกันว่า
จะผลัดกันขุด โขดตีพื้นดินไม่แข็งมากนัก
ดูเหมือนว่าฝนจะตกลงมาก่อนหน้านี้ไม่
นานนัก

ชายทั้งสองทุ่มเทแรงทั้งหมดที่มี
อาศัยแสงไฟนำรถช่วยในการขุดหลุม
พวกเขาไม่ยอมให้ตัวอะไรมาค้ำขากศพ
ไปกิน จึงต้องขุดให้ลึกที่สุดเท่าที่จะทำได้
มือไม้ก็มีรอยถลอกเต็มไปหมด และแม้ว่า

จะรู้สึกอ่อนล้าไร้เรี่ยวแรง พวกเขา ก็หยุด
ขุดไม่ได้

ในที่สุดเมื่อเวลานับชั่วโมงผ่านพ้น
ไป ชัยดูเหมือนจะพอใจแล้วกับหลุมที่ได้
เขาโยนจอบในมือทิ้งไปแล้วกวักมือชวน
ไอน์นุ่ยที่นั่งฟังต้นไม้อยู่ให้ลุกขึ้น

“มาช่วยกันเอาพวกมันออกมา” ชัย
บอกพยายามควบคุมเสียงไม่ให้สั่นเพื่อ
ไม่ให้ไอน์นุ่ยกลัว

“เดี๋ยวข้าจะลงไปในถังยกร่างส่งมา
ให้เอ็งคอยรับให้ดีๆ แล้วโยนลงไปหลุม”
ชัยสั่งก่อนจะปีนขึ้นไปบนถังเก็บสิ่งปฏิภูล

เมื่อเปิดประตูถังได้ชัยก็ปีนลงไป
โดยไม่รอช้า กลิ่นเหม็นเน่ารุนแรงกว่าเดิม
มากนัก เฝ้าของเขาทั้งคู่เหยียบลงไปบน
ร่างนี้มาๆ ชัยร้องขอโทษขอโพยศพอยู่ในใจ
ก่อนจะกลั่นใจยกร่างผู้ชายคนหนึ่งขึ้นมา
เขาพยายามไม่มองดูใบหน้าของศพศพนั้น

ร่างนั้นหนักใช้อย ชัยต้องออกแรง
มากถึงจะยกขึ้นมาได้ ไอน์นุ่ยเองก็คิดว่า
สะเปะสะปะ พอจับได้มันแล้วก็ตั้งขึ้นไป
แต่จะด้วยความหวาดกลัวหรืออะไรก็ไม่
ทราบได้ เด็กหนุ่มโยนร่างนั้นลงหลุมดัง
โครมตันที มีเสียงดัง ‘กร๊อบ’ ตันทีที่ร่างนั้น

หล่นลงพื้น ใ้ไอ้หนูไม่กล้าชะโงกหน้าไปดู
เด็กหนุ่มได้แต่ยืนรอร่างต่อไปและภาวนา
ให้เสร็จสักที

ร่างสุดท้ายถูกโยนไว้ด้านบนสุดของ
หลุมศพอันน่าอนาถ ทั้งสองเหน็ดเหนื่อย
จนแทบขาดใจตายเสียให้ได้ เมื่อรวบรวม
เรี่ยวแรงที่เหลือกลบเกลี่ยดินปิดปากหลุม
เสร็จ ชัยและไอ้หนูก็ทรุดลงไปนอนกอง
กับพื้น

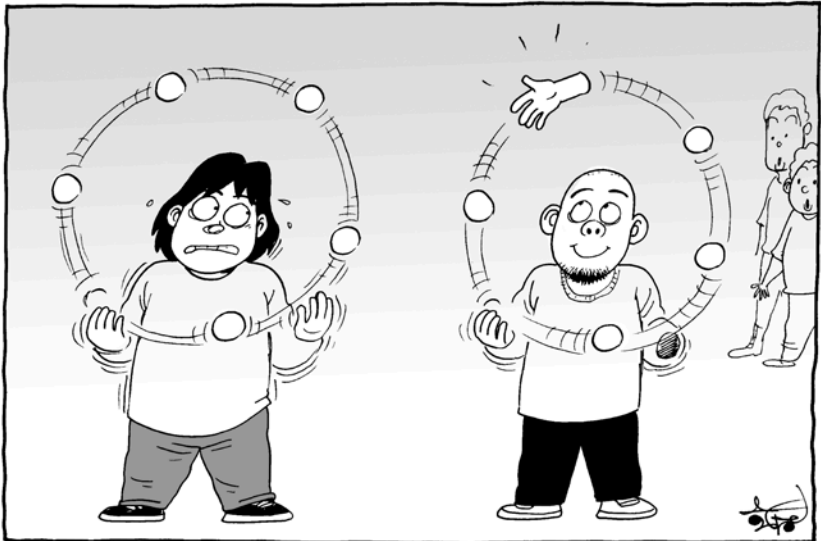
เนื้อตัวเปรอะเปื้อนกลิ่นตัวคูล้ง
หายใจหอบถี่จิตใจห่อเหี่ยว ชัยนึกถึงเมียจ
ตัวเองขึ้นมา เขาอยากร้องตะโกนออกมา
ดังๆ แต่กระนั้นก็ยังยาก เขานึกปลุกปลอบ

ตัวเองพุงกายลุกขึ้นจุดติ่งแขนไอ้หนูแล้ว
พูดด้วยเสียงแหบพร่า

“ไปจากที่นี่กันเถอะ”

เมื่อทั้งคู่ขึ้นรถได้ ชัยก็รีบขับรถออก
ไปทันที พวกเขาขับรถแหวกฝ่าป่ารกลุย
ผ่านความมืดมิดออกสู่เส้นทางหลวง
บนภูเขาสูงชัน แต่ทันทีที่ล้อรถแตะพื้น
ถนนลาดยางนั้นเอง เสียงดัง ‘กิ้ง กิ้ง กิ้ง’ ก็
ดังมาจากด้านหลัง

ทั้งสองหันกลับไปมองโดยไม่ได้คาด
หมาย แล้วก็ได้ยินเสียงนั้นร่ำดังถี่ยิบ ทั้ง
สองหวาดกลัวสุดระงับจนหัวรีดร้องออกมา
ดังลั่น ชัยพยายามไม่คิดอะไร มือทั้งสอง

จับพวงมาลัยมัน เท่าขวาก็เหยียบคันเร่งจนมิด ใช้นิ้วยกมือปิดหู แต่เสียงนั้นก็ยังคงก้องราวกับเสียงระฆัง จวบจนกระทั่งรถวิ่งออกห่างไปจากที่นั่นแล้วเสียงนั้นก็เงียบไป

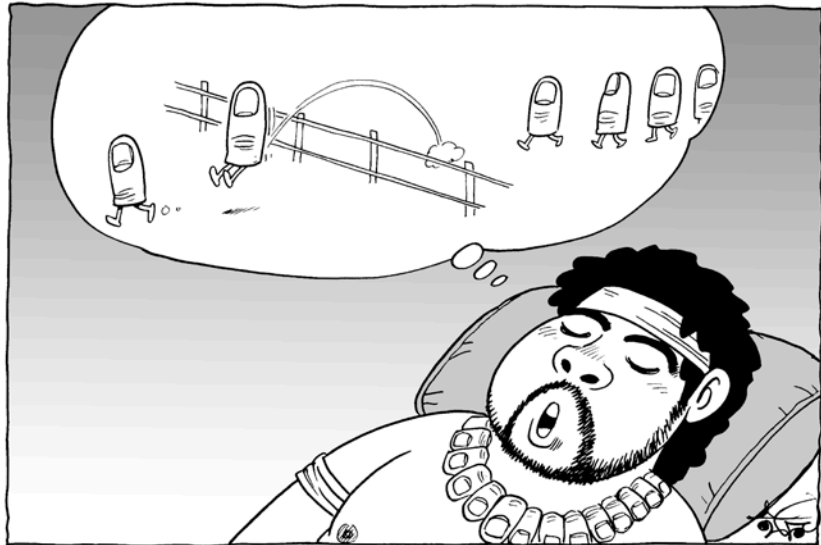
ใช้นิ้วแทบจะแหกปากร้องตะโกนอีกครั้งเมื่อรถวิ่งลงจากเขา มีบ้านคนและสิ่งก่อสร้างเรียงราย มีรถวิ่งผ่านไปมาให้เห็นวิ๊วแหวของควมามีชีวิตชีวาทำให้ใจของคนทั้งคู่ปลอดภัย ทั้งสองรู้สึกเหมือนเพิ่งตื่นจากฝันร้ายแม้สัมผัสผัสเย็นชืดจางจางไว้ วิญญาณหลายสิบร่างจะยังไม่จางหาย

ชัยสอดสายสายตาหาบ๊มบ๊มน้ำมัน

เพราะเชื้อเพลิงในถังใกล้จะหมดเต็มทีแล้ว เขาเห็นแสงไฟจากป้ายนีออนอยู่ไม่ไกล เมื่อขับเข้าไปใกล้ก็เห็นบ๊มบ๊มน้ำมันเปิดไฟสว่างโร่ เขาเลี้ยวเข้าไปทันที

เด็กบ๊มกำลังนั่งหาวอยู่บนเก้าอี้เมื่อชัยเลี้ยวรถเข้ามา เด็กบ๊มลุกขึ้นอย่างเกียจคร้านพลางโบกมือให้ชัยจอดตรงที่เขาต้องการ

“เต็มถัง” ชัยบอกสั้นๆ เมื่อรถหยุดนิ่ง ใช้นิ้วโอดดลงจากรถบิดซีเกียจคราหนึ่งแล้วบอกกับลูกพี่มันว่าจะไปห้องน้ำ ชัยร้องบอกให้คู้หูรอก่อน เขาดับเครื่องดึงกุญแจแล้วลงจากรถ จากนั้นหนึ่งลูกพี่

หนึ่งลูกน้องก็เดินเคียงคู่ไปด้วยกัน

กระจกในหอน้ำสะอาดหน้าภาพหน้าอันมอมแมม ชัยรู้สึกว่าเขาแก่ขึ้นอีกหลายปีจากเหตุการณ์นี้ เขาตักน้ำลูบใบหน้าล้างดินโคลนออกจากมือ ใ้่นัยยื่นผิวปากปลดทุกข์เบาอย่างสบายอกสบายใจ ร้องตะโกนถามลูกพี่ว่าอยากได้อะไรมั้ย มันจะเข้าไปซื้อของกินในร้านสะดวกซื้อ

ชัยบอกให้รอไปพร้อมกัน เขาอยากจะทำอะไรดีมีสักหน่อย เมื่อเสร็จธุระในหอน้ำแล้วทั้งคู่ก็เดินออกมา ภายในมีช่างเจียบเหงา นอกจากคนทั้งสองแล้วไม่มีลูกค้าอื่นอีก และดูท่าเด็กบ๊มก็คงมีคนเดียว ร้านสะดวกซื้อเปิดอยู่ก็จริง แต่ก็ไม่มีแววผู้คนอยู่ข้างในเลย แต่เมื่อใ้่นัยเปิดประตูเข้าไปกลับพบคนหลายสิบคนเดินเลือกซื้อของอยู่

ทั้งสองมองดูด้วยความแปลกใจ เพราะตอนที่เลียวยเข้ามายังไม่เห็นมีใคร คนพวกนั้นแต่งกายคล้ายกันด้วยชุดสีดำล้วนทั้งเสื้อและกางเกง เหมือนกันหมดทั้งหญิงชาย มีเด็ก ๆ วิ่งอยู่สองสามคน พนักงานยิ้มแย้มทักทายแม้ว่าจะตึกมากแล้ว

ขณะที่ใ้่นัยเดินเข้าไปหาน้ำดื่มและของกิน ส่วนชัยกำลังมองหาบุหรี่ปาสูบสัก

ซอง ขณะกำลังเดินเตร่อยู่นั่นเอง สายตาของใ้่นัยก็หันไปเห็นใบหน้าหนึ่งซึ่งมันจดจำได้ดี รูปหน้าของหญิงสาวชาวบ้านต่างตัวต่างภาษา ยิ้มยวง รูปร่างน่าฉอม ใ้่นัยตกใจจนผะอถยไปชนของหล่นจากชั้นวางหญิงสาวแย้มยิ้มให้มัน หล่อนหันมามองแต่ในเข้ามาไม่มีลูกตาอยู่เลย แต่กระนั้นหล่อนก็ยังคงยิ้มให้

ใ้่นัยร้องดังลั่นไม่เป็นภาษามนุษย์ วิ่งถลาออกนอกร้านไป ชัยกำลังจ่ายเงินค่าบุหรี่ปาสูบก็ตกใจ เห็นคู่หูวิ่งอย่างร้อนรนออกไปก็วิ่งตาม เขาคิดว่าตัวใ้่นัยได้ในระยะห่างจากร้านสะดวกซื้อไม่กี่ก้าว เด็กบ๊มชะโงกหน้ามามองจากท้ายรถ

“เป็นอะไรวะนัย ตั้งสติหน่อยสิ” ชัยว่าพลางเขย่าวตัวเด็กหนุ่ม

แต่เด็กหนุ่มยังไม่ทันตอบชัยก็เริ่มรู้สึกถึงความผิดปกติ เมื่อเห็นเงาบนพื้นทอดมาเบื้องหน้า มันเป็นเงาของรถ เมื่อเห็นเงาเขาก็ตกใจหัวใจแทบวาย เขาหันไปมองดูที่ด้านบนถึงให้แน่ใจและต้องตกตะลึงเมื่อเห็นฝาด้านบนเปิดออก

เด็กบ๊มชะโงกหน้ามาจากด้านหลังรถดูท่าจะเพิ่งป็นลงมาเขาพูดซ้ำๆ แย้มยิ้มให้ เขาพูดด้วยภาษาที่ไม่ชัดถ้อยชัดคำ

ลำเนียงแปร่งหู

**“พวกพี่นี้ใจร้ายกันจัง ชังคนไว้ตั้ง
เยอะแล้วเดินลงมาแก้เมื่อยกันสบาย
ใจเจ็บ แต่ไม่เป็นไรนะ ผมพูดกับพวก
นั้นให้แล้ว พวกเขาจะกลับไปທີ່เดิม
ทันทีที่พวกพี่จะออกเดินทาง”**

ช่วยทำอะไรไม่ถูก เขาได้แต่จ้องมอง
เด็กปัมด้วยดวงตาที่เบิกกว้างอ้าปากค้าง
ร่างของเด็กปัมนั้นดูบิดเบี้ยวไป โบน้าไม่
คลั่งคล้ายคนที่ใช้ชีวิตอยู่อีก มันบิดเบี้ยว
เหมือนคนที่ได้รับความเจ็บปวด

“พ่อแก้วแม่แก้ว” ชัยร้องครางเมื่อ
เห็นตัวเด็กปัมตัวสูงชะลูดขึ้นราวกับเปรต

เจ้าของร่างสูงเปรี้ยวซึ่งเป็นอมมนุษย์
แน่แล้วชัยมือไปที่ด้านหลังคนทั้งสองก่อน
จะส่งเสียงกรี๊ดร้องออกมาและพูดเป็น
ภาษามนุษย์ด้วยความโกรธเกรี้ยว

**“ทำไมไม่ปล่อยพวกเขาออกมา
ทำไม ทำไม ทำไม มันมืด มันหนาว”**
เสียงนั้นกรี๊ดร้องอย่างบ้าคลั่ง

มนุษย์ทั้งสองหันไปมองรอบกาย
พวกเขาถูกล้อมไว้แล้ว อมนุษย์พวกนั้น
ล้อมพวกเขาเข้ามาอย่างซ้าๆ พวกเขาอด
กันกลมตัวสั้นด้วยความกลัวก่อนจะหวีด-
ร้องออกมาไม่เป็นภาษามนุษย์ เสียงดัง

กิง กิง กิง ยังสะท้อนอยู่ในโสตประสาท

.....

“โอมๆ” น้ำเสียงเรียบๆ แต่ฟังแล้ว
กังวานเย็นชุ่มรากับน้ำฝนร้องเรียกชาย
สองคนที่นอนอยู่ข้างทาง คนทั้งสองเสื่อผ้า
ขาดวินเหนือตัวสกปรกมีท่าทางหวาดกลัว

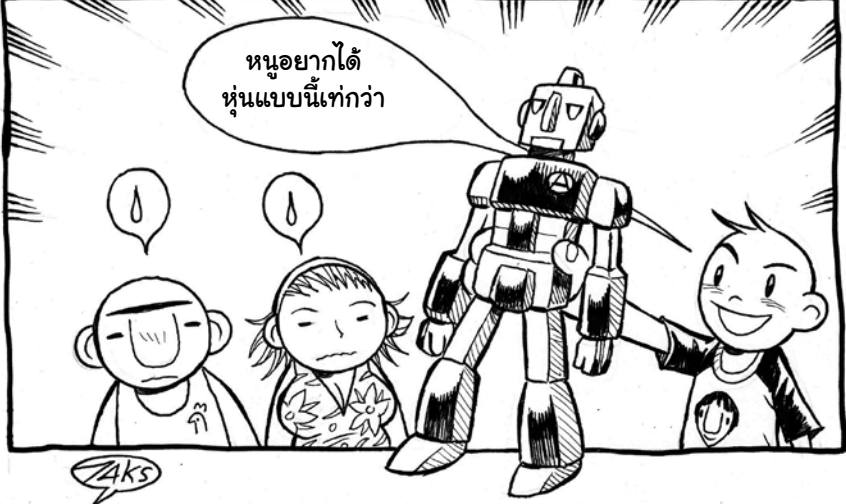
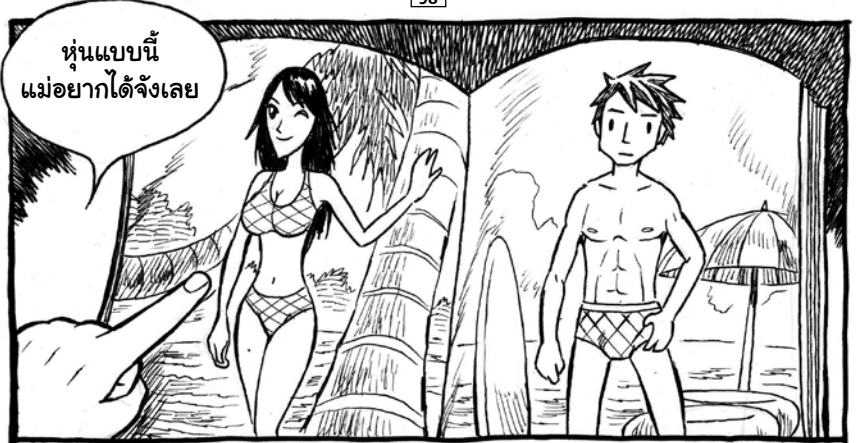
พระชราภาพรูปหนึ่งยื่นค้ำคนทั้งสอง
อยู่ เด็กวัดที่หัวของอยู่เต็มสองมือ
ก็ชะโงกหน้ามามองจากด้านหลังพลา
งอธิบายให้หลวงปู่ฟังว่า

**“สองคนนี้เป็นคนบ้าจะหลวงปู่
ชาวบ้านแถวนี้เขารู้กันทั้งนั้น นอกจาก
จะเสียดิแล้วยังตาบอดด้วย วัน ๆ ก็ไม่
พูดอะไรนอกจาก มืด หิว ขอดอกไป
หน่อย วนกันอยู่แค่นี้จะหลวงปู่”**

“เฮ้อ! เป็นนรเป็นกรรมแท้ๆ ก็ไปทำเขา
ก่อนนี่นะ แม้จะโดยไม่ตั้งใจก็เถอะ” หลวงปู่
ว่าพลาเงมเลยไปด้านหลังของทั้งสอง
คน

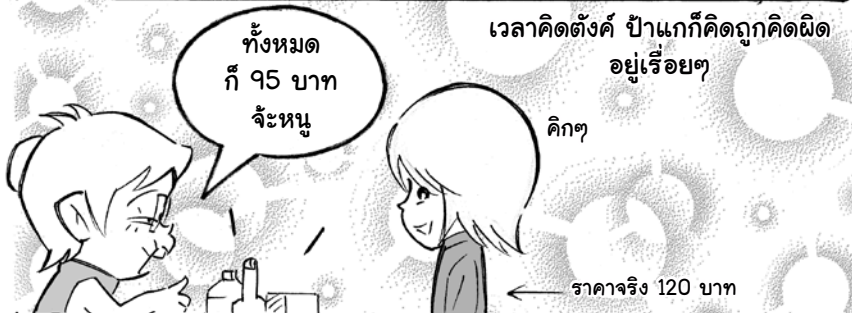
เด็กวัดไม่รู้ว่าหลวงปู่มองอะไร
แต่เขาได้ยินเสียงดังกิง กิง กิง แ่ววมา
ตามสายลมอย่างแผ่วเบา

บางทีป่าแกก็ชอบนั่งหลับ
ลูกค้าก็จิกของกันประจำ

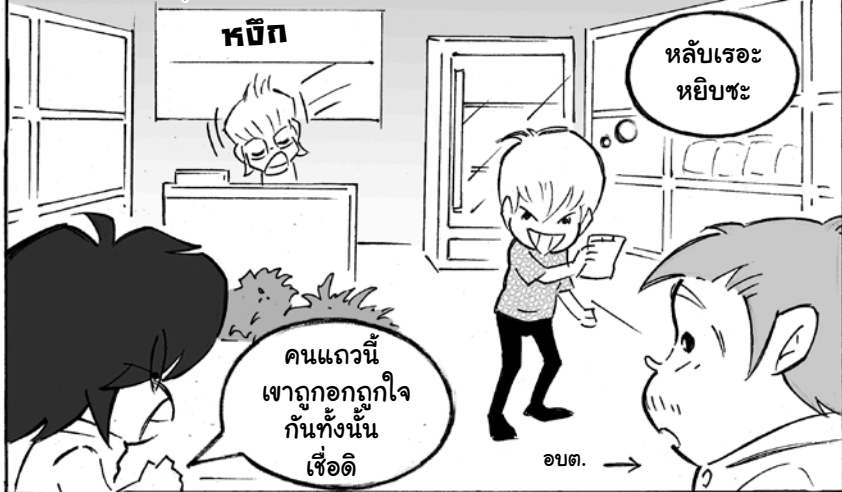
ทั้งหมด
ก็ 95 บาท
จะหนู

เวลาคิดตั้งค์ ป่าแกก็คิดถูกคิดผิด
อยู่เรื่อย ๆ

ดิก ๆ

← ราคาจริง 120 บาท

“ร้านโหยยป่าย่านนี้แหละพี่ เหมาะกับเข้าโครงการ ‘ร้านค้าถูกใจ’ ของรัฐบาล
ที่พี่ให้ผมหาที่สุด..”

หีบัก

หลับเรอะ
หยิบชะ

คนแถวนี้
เขาถูกออกถูกใจ
กันทั้งนั้น
เชื่อดิ

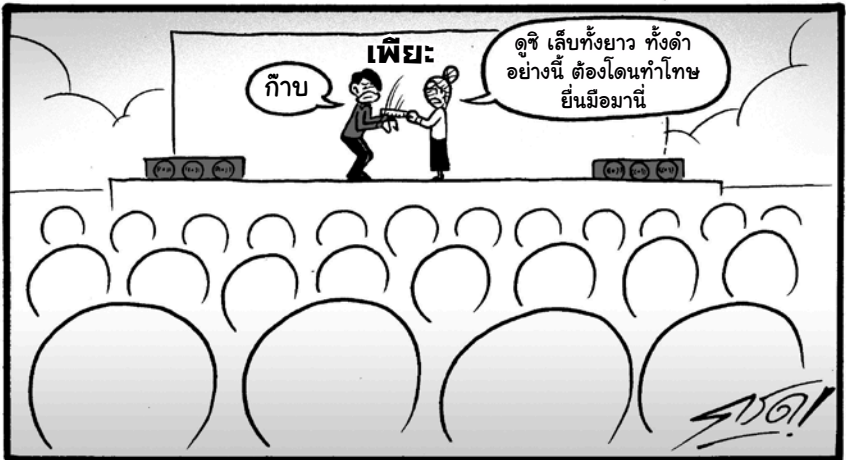
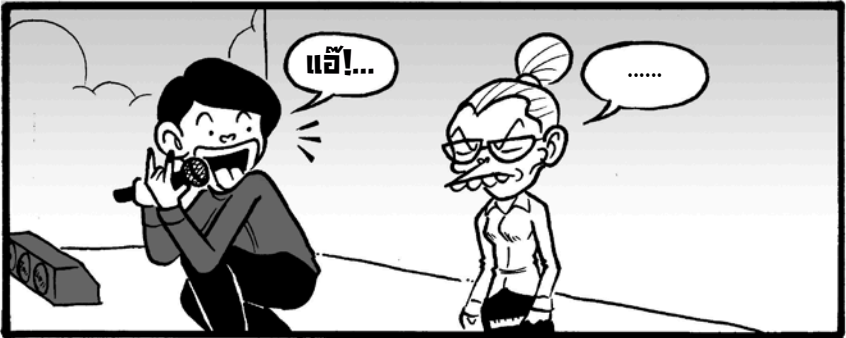
อปต. →

ไม่ถูกใจได้ใจ

เขาคือเจ้าพ่อ
เพลงอีโม
ของเมืองไทย
ผู้มีเสียงร้อง
และการแต่งตัว
เป็นเอกลักษณ์

ฮ่ากกก
กกกก
กกกก
กกกก

อีโม (Emo) คือแนวดนตรีประเภทหนึ่ง การร้องใช้การตะคอก ตะโกน ผสมกับเปลี่ยนอารมณ์เป็นท่อนช้าหรือบางทีก็เป็นอคูสติค

“นี่ไงครับ คุณตำรวจ หลักฐานที่จะใช้ยืนยัน มัดตัวภรรยาผม!”

ว่าเธอ
ไม่ใช่แค่คนเล่น
เท่านั้น แต่เป็น
เจ้ามือเลย
ด้วย

ผมแอบถ่าย
ภาพเธอ
เอาไว้หลายภาพ
หลายข้อ
เห็นหน้าชัดทุกรูป
ครับ

หน้อย...
ไอ้แก
!!!

รอโอกาสนี้
มานานแล้ว
แจ้วจำ
รออีกนิด

ถ้าไม่แน่นหนาพอ
ยังมีวิดีโอที่อัดไว้
ภาพและเสียงระบบ HD
ชัดทุกอณูเหมือนกันครับ

แบบนี้
โทษหนักสุด
สถานเดียว
ไปเลยครับ
คุณตำรวจ

“เธอได้รับอุบัติเหตุความจำเสื่อมนะ เลยจำไม่ได้ว่าไปสืมตัวไว้ที่ไหน...”

ก็เลย...
เลยตามเลย
...คนแถวนี้
ก็ชินแล้ว

“คนเดินหน้าเป็นคนบริการให้เงินนอกระบบ ส่วนคนหลังเป็นคนทวงเงิน”

ว้าว! หล่อ

น่าก๊

บอกตรงๆ
ในะ
อย่างงั้นนี่
เลย
ไอ้กตัญญูบาย
ที่จะให้คน
เลิกบุหรี่

โดยการพิมพ์
รูปภาพน่าสยดสยอง
บนซองบุหรี่นะ

มัน
ไม่ได้ผล

คนจะสูบ
มันก็สูบ
อยู่ดี

คือเือก
หน้อย
คือเือก
ทำน
รวมต.

แต่กเลิกจื่อจะ
มันต้อองดีไซน์
กันใหม่หมด

นะ
ทำมาให้
ดิ

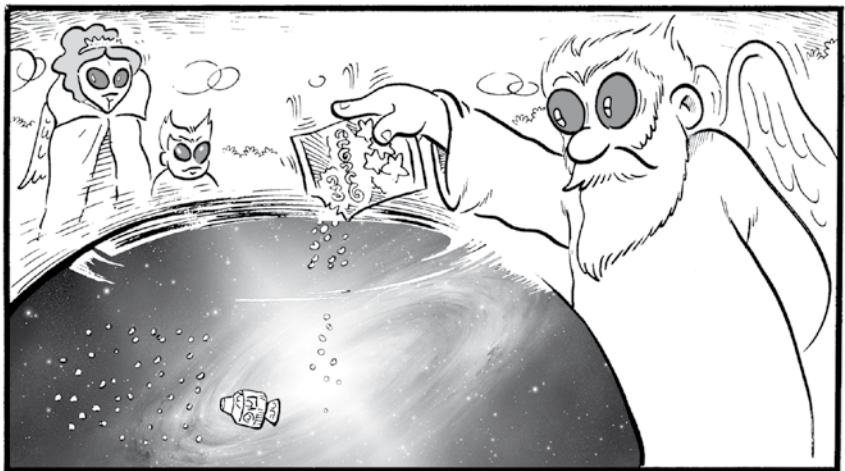
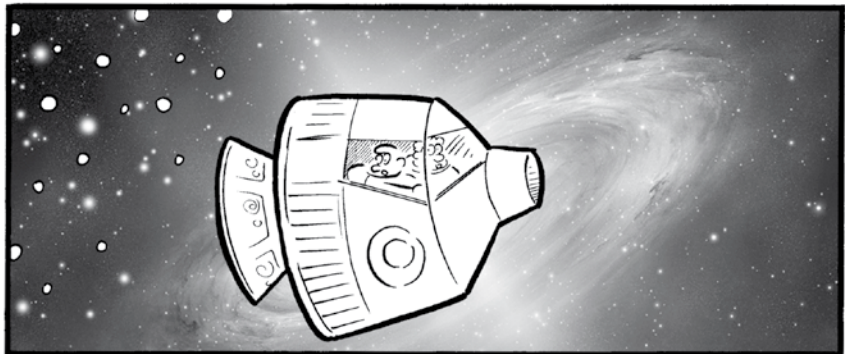
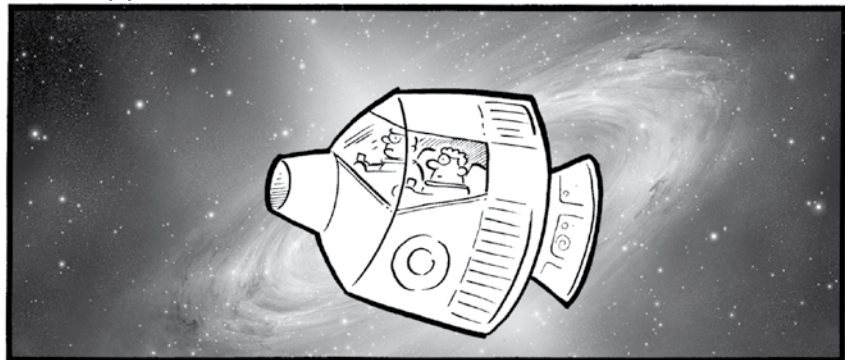
อันนี้จะหัก
ลด ดิ เล็ก
ได้พันเปอร์เซ็นต์

จริง

เลิกบุหรี่เสียแต่จันนี้... หรือจะเสียเงิน...

จบ
แล้ว

รอยแต่ไหน

สติฟ จ๊อบ
รายนก่อนตาย

ผู้พันแซนเดอร์ ฌ เดเอฟซี
รายนก่อนแก่

มาร์ก ซักเคอร์เบิร์ก
รายนก่อนแก่

เจ้าสัวธนิน ฌ ชิพี
รายนจนแก่

ร่ายยังไฉ

น้ำหงา คาราวาน
แต่ไม่ร่าย

แขวๆ
เตี้ยๆ โดน
กีตาร์ไปร้ง
หล่นใส่หัว
ซะนี่

ไม่ได้ว่าเองนะครับ
เห็นเพลงนำแอด
เพลงบักส์ใจครับ
แหะๆ

บ.ก. วิรัตน์
ร่ายไม่แท้

รู้ว่ามัน
สอพลอ
แต่ก็
อดปลื้ม
ไม่ได้

ป้อม การ์ตูน
แต่เกินร่าย

เบื่องาน
เดือนละสองแผ่น
คงจะร่ายอยู่หรือ
พี่น้อง

และ...ป้อมการ์ตูน
ร่ายความแท้

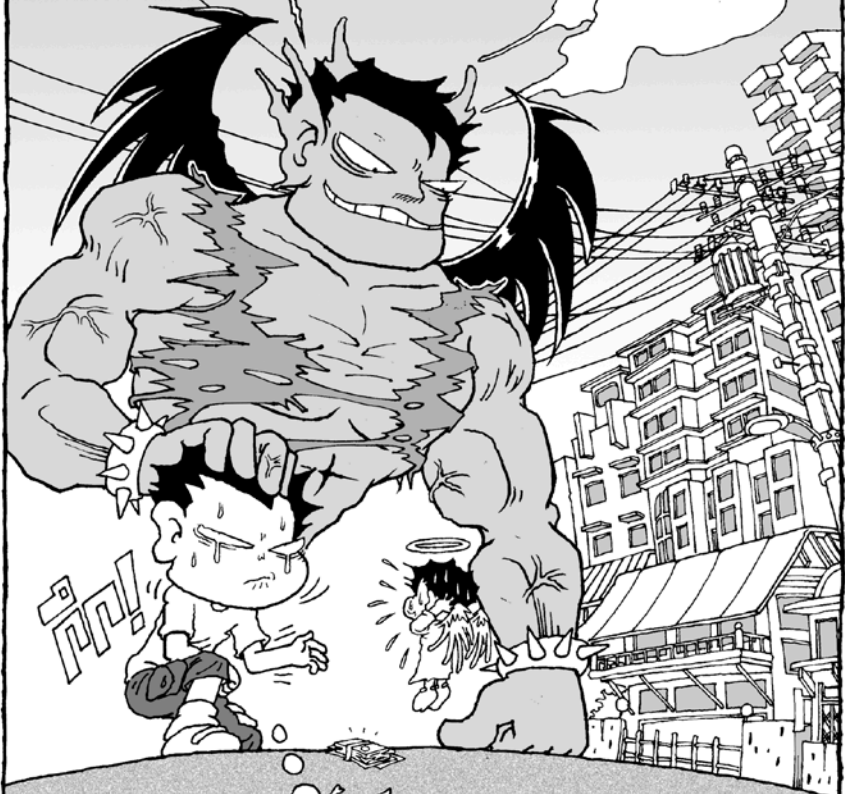
จน...เครียด
สูบบุหรี่

เฮ้อ...ก็ยังมี
ได้ร่ายกะเขา
มั่งสักอย่าง
เฮ้อ!

“อะ...เอาใจก็เอากัน ไร้อำ เอ๊ย! พี่ดาเงว่าไงผมก็ว่าตามนั้นแหละ เงินนี้เราเจอมันก็ควรจะเป็นของเรา พี่เงว่างั้น”

ดีมาก...เข้าใจอะไรง่ายดีที่หน้า...ไอ้ขาว

ละ...แล้วถ้าตู
ฟินแเอาไปส่งตำรวจ
จะโดนมันตีบมัย

คุณเป็นใครมาทำอะไรในบ้านผม

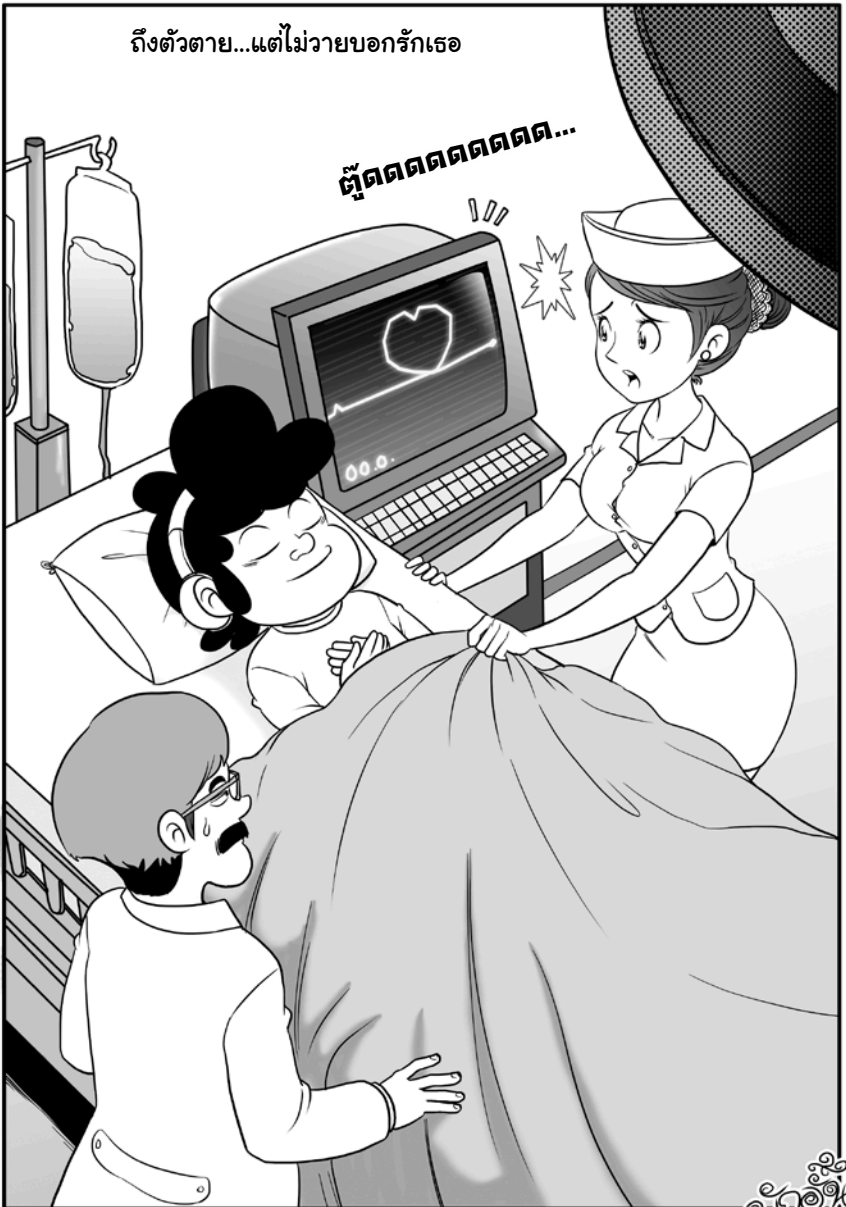
หนูก็เป็นเมียพี่ไง

อย่ามาโกหก...ผมกับเมียอยู่กินกันมาเกือบ 15 ปี
ทำไมผมถึงจะจำเมียตัวเองไม่ได้

ตายแล้ว! วันนี้ลืมเขียนคิ้ว ทาปาก
ทำผม แต่งหน้า ซลซ เป็นครั้งแรก
ในรอบ 15 ปี

ถึงตัวตาย...แต่ไม่วายบอกรักเธอ

ตุ้ตตตตตตต...

“เฮ้ย! ใครพูดว่า ผีไล่ผีวะ...ไม่ใช่ซะไรวัย...อาจารย์คงไล่ผีต่างหาก...”

“ไม่ตกลงยังงิ บ.ก. ดุติฯ สิ ผมวาดตัวการ์ตูนผีตายลงไปด้วยทุกมุกเลยนะ”

สนใจสั่งซื้อ หนังสือและผลิตภัณฑ์ของ

NAME & NOBLE

BanlueComix

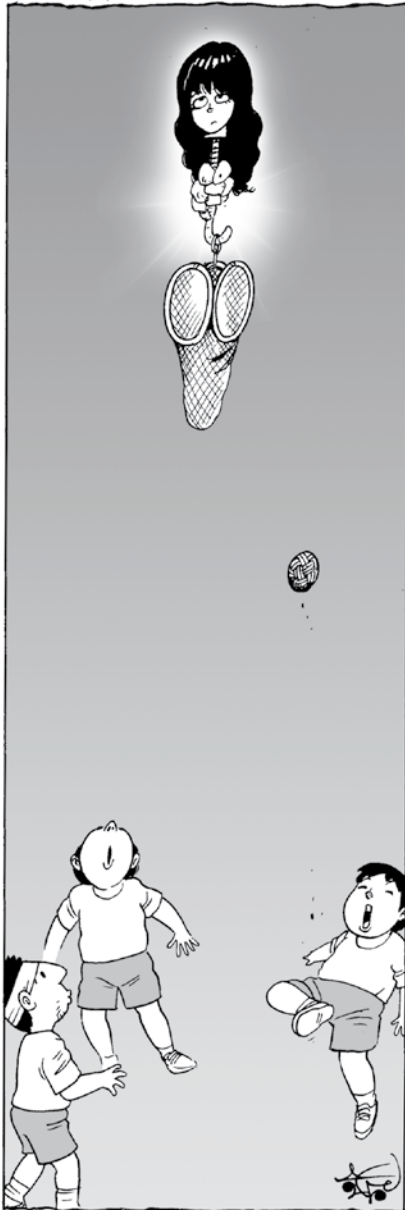
www.banluegroup.com

ส:สม

ความฮา

ฉบับ
คลาสสิก

คลิกเลย!!!

คุยกับ ท้ายเล่ม

สวัสดีครับ เทศกาลสงกรานต์เวียนมาให้ความสุขกับเราอีกรอบ จะว่าไปแล้ว เทศกาลสงกรานต์ก็เป็นเทศกาลที่ทำให้เรามีความสุขในหลายๆ ด้าน อย่างสุขใจจากการทำบุญ หรือการพบหน้าญาติพี่น้องที่กลับมารวมตัวกันในช่วงวันหยุด สงกรานต์นี้ พ่อแม่ปู่ย่าตายายได้ลิ้มใจกับลูกหลานซึ่งมารดน้ำดำหัวขอพรเพื่อนๆ ที่เคยเรียนด้วยกันก็ได้กลับมาเจอกัน มาเล่นน้ำด้วยกัน ส่วนการสุขกายนั้นคงแน่นอนอยู่แล้ว เพราะเป็นวันหยุดยาวของคนส่วนใหญ่ อาจมีบางคนที่ยังต้องทำงานอยู่บ้าง โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานบริการต่างๆ ก็ขอเป็นกำลังใจให้นะครับ

ไม่ว่าจะอยู่ที่ภาคใดจังหวัดไหนของประเทศไทย ก็ขออวยพรให้มีความสุขอย่างทั่วถึง ร่วมใจกันเล่นน้ำอย่างสร้างสรรค์เพื่อสืบสานประเพณีดีงามไว้ต่อไป และเผยแพร่ให้คนทั่วโลกได้เห็นประเพณียิ่งใหญ่ของไทยเรา แล้วกลับมาสนุกกับการ์ตูนขำหัวเราะได้ใหม่วันพุทธหน้า สวัสดีครับ

<http://www.facebook.com/kaihuaroh>

●หมายเหตุ พื้นที่ปกหน้าใน ปกหลังใน และปกหลังออกเป็นเนื้อที่โฆษณา การละเมิดสิทธิของเจ้าของงานอันมีสิทธิ์โดยผู้ว่าจ้างงานให้ลงโฆษณา ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท บันได พับลิคชั่นส์ โดท จำกัด

อ้อ...แจ้วเคยช่วยชีวิตมันไว้ครั้งนึงเจ้าคะ!

ไม่ต้องห่วง พวกเราแค่มาเอาทรัพย์สินของเรากลับคืน!

NEW BOOKS

บันลือบุ๊คส์ ยกโขนของความสนุกแบบมีสาระ และความฮาเหนือชั้น ร่วม สนุก สุข ฮา ได้แล้ววันนี้ ที่ร้านหนังสือชั้นนำทั่วประเทศ

275 B.

149 B.

169 B.

55 B.

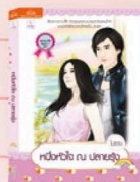
59 B.

119 B.

99 B.

175 B.

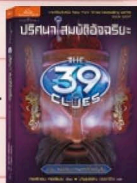

229 B.

159 B.

229 B.

179 B.

119 B.

ฟรีค่าจัดส่ง (เฉพาะในประเทศไทย)

189 B.

สนใจสั่งซื้อ ส่งรณภัตติ (ส่งง่าย ปก.ดินแดง) หรือตัวแลกเงิน
 ในนามคุณวีรติ อุตสาทรจิต 955 ซ.สุขาภิรมย์ ต.ปทุมวัน กรุงเทพฯ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
 ติดต่อสอบถาม 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com
 จำหน่ายแล้วในร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

